

Ikt. sz.: KOB/10-2/2015.

KOB-4/2015. sz. ülés
(KOB-25/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Kulturális bizottságának**
2015. március 24-én, kedden, 11 óra 05 perckor
az Országgyűlés Irodaháza V. emelet 569. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	4
Az ülés résztvevői	5
Az ülés megnyitása, a napirend elfogadása	6
A magyarországi iskolai szegregáció felméréséről szóló H/3612. számú határozati javaslat	6
<i>Ikotity István (LMP) szóbeli előterjesztése</i>	6
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	6
<i>Ikotity István (LMP) válaszai az elhangzottakra</i>	9
<i>Szavazás a tárgysorozatba vételről</i>	10
Tájékoztatás a Határtalanul! programról szóló 101/2010. (X.21.) OGY határozatban foglaltak teljesüléséről	10
<i>Tirts Tamás általános főigazgató-helyettes (Emberi Erőforrás Támogatáskezelő) szóbeli tájékoztatója</i>	10
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	12
<i>Papp Judit projektvezető (Emberi Erőforrások Minisztériuma) válaszai</i>	14
<i>Tirts Tamás általános főigazgató-helyettes (Emberi Erőforrás Támogatáskezelő) válaszai</i>	14
A KLIK új elnökének bemutatkozása, valamint tájékoztatás a 2014. év tapasztalatairól	15
<i>Hanesz József elnök (Klebelsberg Intézményfenntartó Központ) szóbeli tájékoztatója</i>	15
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	16
<i>Hanesz József elnök (Klebelsberg Intézményfenntartó Központ) válaszai az elhangzottakra</i>	25
<i>Mendrey László elnök (Pedagógusok Demokratikus Szakszervezete) hozzászólása</i>	29
<i>Hanesz József elnök (Klebelsberg Intézményfenntartó Központ) válaszai</i>	31
Tájékoztató a köznevelési törvény várható módosításairól, valamint a pedagógus-életpályamodell alakulásáról	32
<i>Czunnyiné dr. Bertalan Judit köznevelésért felelős államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztérium) szóbeli tájékoztatója</i>	32
<i>Kérdések, hozzászólások</i>	34

<i>Mendrey László elnök (Pedagógusok Demokratikus Szakszervezete) hozzászólása</i>	37
<i>Horváth István elnök (Kollégiumi Szövetség) hozzászólása</i>	37
<i>Czunnyiné dr. Bertalan Judit köznevelésért felelős államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma) válaszai</i>	38
<i>Egyebek</i>	46
<i>Az ülés berekesztése</i>	48

Napirendi javaslat

1. A magyarországi iskolai szegregáció felméréséről szóló határozati javaslat (H/3612. szám)
(Ikotity István (LMP) képviselő önálló indítványa)
(Döntés képviselői indítvány tárgysorozatba vételéről)
2. Tájékoztatás a Határtalanul! programról szóló 101/2010. (X.21.) OGY határozatban foglaltak teljesüléséről
Előadó:
Tirts Tamás általános főigazgató-helyettes (Emberi Erőforrás Támogatáskezelő)
3. A KLIK új elnökének bemutatkozása, valamint tájékoztatás a 2014. év tapasztalatairól
Előadó:
Hanesz József elnök (Klebensberg Intézményfenntartó Központ)
4. Tájékoztatás a köznevelési törvény várható módosításairól, valamint a pedagógus-életpályamodell alakulásáról
Előadó:
Czunyiné dr. Bertalan Judit köznevelésért felelős államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma)
5. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dúró Dóra** (Jobbik), a bizottság elnöke

Kucsák László (Fidesz), a bizottság alelnöke
 Dr. Pósan László (Fidesz), a bizottság alelnöke
 Ikotity István (LMP), a bizottság alelnöke
 Dunai Mónika (Fidesz)
 Simon Róbert Balázs (Fidesz)
 Törő Gábor (Fidesz)
 Dr. Vinnai Győző (Fidesz)
 Dr. Hiller István (MSZP)
 Farkas Gergely (Jobbik)
 Szabó Szabolcs (független)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Hoffmann Rózsa (KDNP) Törő Gábornak (Fidesz)
 Kunhalmi Ágnes (MSZP) dr. Hiller Istvánnak (MSZP)
 Demeter Zoltán (Fidesz) Simon Róbert Balázsnak (Fidesz)
 Dunai Mónika (Fidesz) megérkezéséig Kucsák Lászlónak (Fidesz)
 Halász János (Fidesz) dr. Vinnai Győzőnek (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Takács Gabriella
 Gyetvánné Zweig Zsuzsanna

Meghívottak

Tirts Tamás általános főigazgató-helyettes (Emberi Erőforrás Támogatáskezelő)
 Papp Judit (Emberi Erőforrások Minisztériuma)
 Hanesz József elnök (Klebsberg Intézményfenntartó Központ)
 Czunyiné dr. Bertalan Judit köznevelésért felelős államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma)
 Horváth István elnök Kollégiumi Szövetség)
 Mendrey László elnök (Pedagógusok Demokratikus Szakszervezete)

Jelenlévők

Kissné Köles Erika szlovén nemzetiségi szószóló
 Pölöskei Gáborné helyettes államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma)
 Dr. Bartolák Csaba kabinetfőnök (Emberi Erőforrások Minisztériuma)

(Az ülés kezdetének időpontja: 11 óra 05 perc)

Az ülés megnyitása, a napirend elfogadása

DÚRÓ DÓRA (Jobbik), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszöntöm önöket az Országgyűlés Kulturális bizottságának mai ülésén. A jelenléti ív alapján megállapítom, hogy a bizottság határozatképes.

Az előzetes napirendi javaslatot a képviselők megkapták, ehhez írásban előre módosító javaslatot nem terjesztett elő senki. Kérdezem, hogy kíván-e valaki szóban előterjeszteni módosítást a napirendhez. *(Nincs jelzés.)* Nem látok jelzést.

Szavazzunk! Ki az, aki elfogadja a napirendet az előzetesen kiküldött formában? Aki igen, kérem, jelezze! *(Szavazás.)* Volt-e tartózkodás? *(Nincs jelzés.)* Ellenszavazat? *(Nincs jelzés.)*

A bizottság egyhangúlag támogatta a napirendet.

A magyarországi iskolai szegregáció felméréséről szóló H/3612. számú határozati javaslat

Az első napirendi pontunk a magyarországi iskolai szegregáció felméréséről szóló határozati javaslat tárgysorozatba vételéről szóló vita lefolytatása, illetve a döntés meghozatala.

Az előterjesztő képviselője Ikotity István alelnök úr. Megadom a szót az előterjesztő képviselőjének. Parancsoljon!

Ikotity István (LMP) szóbeli előterjesztése

IKOTITY ISTVÁN (LMP), a bizottság alelnöke, előterjesztő: Köszönöm szépen, elnök asszony. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Bizottság! Ezt a javaslatunkat arra alapozzuk, hogy nem készült 2010 óta semmiféle felmérés, a köznevelés statisztikája alapból nem tartalmaz szegregációra vonatkozó adatot. 2010 előtt is meglehetősen hiányosak az ilyen jellegű adatok, és azt gondoljuk, hogy nyilvánvalóan feltétlenül mindannyiunk szándéka a szegregáció visszaszorítása, ahhoz, hogy ez megtörténhessen, feltétlenül szükséges a jelenlegi helyzet pontos ismerete.

A javaslatunk tehát az, hogy 2016. december végéig végezzen a kormány erre vonatkozó felmérést és dolgozzon ki egy cselekvési tervet, ami természetesen egy széles társadalmi egyeztetés után jön létre, és megoldást, megoldásokat kíván adni a szegregáció visszaszorítására. Ez a két része a javaslatunknak. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük. Kérdezem, hogy a képviselők közül ki kíván hozzászólni a tárgysorozatba vételi vitához. Pósan alelnök úr, parancsoljon!

Kérdések, hozzászólások

DR. PÓSÁN LÁSZLÓ (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Nem vitatván Ikotity képviselő úr jó szándékát, azért engedtesse meg, hogy néhány, számomra aggályos dologra felhívjam a figyelmet.

Az egyik, hogy az indoklásban egyfajta ilyen származási alapú felvetés van. Megmondom őszintén, ezt nem tudom, hogyan lehet majd bárkin is - hogy is mondjam - leellenőrizni, hiszen a népszámlálási adatok esetében is mindig vannak olyan rovatok, amelyeknek a kitöltése önkéntes, többek között ez is idetartozik. Következésképpen ez a kezdeményezés ilyen értelemben rögtön az elején elég komoly léket tud kapni, mert akkor egy nagyon hiányos és elég furcsa felmérési eredményt kaphatunk.

Másrészt pedig nekem személy szerint a szóhasználattal is vannak problémáim, mert az elmúlt években, évtizedekben oly gyakran használták ezt a szót, nem egy esetben politikai indíttatásból is, hol ilyen, hol olyan, hol amolyan értelmezésben, hogy mindaddig, amíg nem lesz világos és egyértelmű, és mindenki által egyféleképpen értelmezett jelentéstartalma a szónak, vagy valamiféle hozzárendelt, mondjuk azt, hogy meghatározás, addig megint csak nagyon furcsa eredményekre juthatunk. Hiszen gondoljunk csak bele, hogy jó néhány esetben voltak arra példák, amikor szülői akarattal ellentétben, kifejezetten jogvédői indíttatásokból kerültek aztán „nagyon érdekes” eredmények az országos publikum elé. Arról nem is beszélve, hogy vannak mind a mai napig olyan típusú iskolák is, ahol kifejezetten, bevallottan - ráadásul még származási alapon is - egyszínű iskoláról van szó, ha úgy tetszik, önként vállalt szegregáció, vagy nem tudom, mi a jó szó rá.

Tehát én egész egyszerűen azt a problémát érzékelem, hogy a jó szándékot nem vitatván, egy ilyen típusú országgyűlési határozat most érdemi megoldást nem fog hozni, ellenben arra alkalmas, hogy megint valami politikai témát dobjunk be és eresszünk fel a magasba, anélkül, hogy lenne eredménye.

Következésképpen én személy szerint, tehát a magam nevében tudok beszélni, én nem fogom támogatni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük. Más képviselői hozzászólási szándék van-e a vitában? *(Nincs jelzés.)* Nincs. Én magam még hozzászólnék.

Egyetértve Pósnak alelnök úrnak azzal a véleményével, hogy fontos lenne tisztázni azt, hogy mit tekintünk konkrétan szegregációnak, mit értünk ez alatt a szó alatt. Ezt nemcsak a politikában kellene egyébként megtenni, hanem az erről szóló szócikkek esetében is, hiszen egységes fogalomhasználat még mindig nem alakult ki ebben a vonatkozásban.

Fontos lenne azt az aspektust megvizsgálni, hogy ez a szegregáció, ami kialakul, mennyire spontán. Nagyon nagy részben spontán szegregációról beszélhetünk, ami kialakult az oktatási rendszerben.

Fontos arról is beszélni, hogy ha körzetes iskolákról van szó, és a körzetben a lakosságnak az összetétele olyan, amilyen, akkor szükséges-e ebbe olyan módon is beleavatkozni, vagy szegregációnak tekinthetjük-e a körzeteknek az olyan kialakítását, meghúzását, ami mondjuk földrajzilag indokolt, de azt eredményezi, hogy mondjuk többségében vagy nagyon nagy részben cigánygyerekek fognak járni az adott iskolába.

Fontos felvetni azt is a szegregáció kérdésével, hogy a szabad iskolaválasztás jogával hogyan tudjuk összeegyeztetni azt, ami kialakul a különböző intézményekben, illetve a szülőknek azt a döntését, hogy más iskolába tudják járatni a gyerekeiket. És arról az aspektusról is kellene szerintem beszélni, amikor éppen a normál tanulókat viszik el más iskolákba azért, mert olyan körülmények vannak egész egyszerűen egyes helyeken, amelyek zavarják őket, az iskolai erőszak aránya az ilyen intézményekben magasabb, és sorolhatnánk azokat a problémákat, amelyek miatt úgy döntenek a szülők, hogy a gyerekeiket elviszik.

A problémát sokkal inkább az oktatás színvonala szempontjából kellene megfogni és nem az etnikai arányok tekintetében, ez az én meglátásom. Tehát nem tartom azt problémának, hogyha bőrszín alapján többségben vannak akár a cigánygyerekek vagy más kisebbséghez tartozó gyerekek egy adott iskolában, hogyha egyébként azt a színvonalú oktatást megkapják, amit más iskolákban is meg tudnak kapni a gyerekek.

Tehát hogy ha erről a problémáról beszélünk, akkor elsősorban oktatási kérdésként kellene hozzá viszonyulni, nem pedig a körzetek vagy más földrajzi vonatkozásokból elindítani.

Hiller István, parancsoljon!

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Minthogy az Országgyűlés mégis egy politikai döntéshozókból álló testület - elnézést kérek a hangomért, nem részletezem az okokat, mindenki kitalálhatja -, és ez az országunk, illetve az országunk oktatásügyének egyik fontos kérdése, nem hiszem, hogy úgy kellene róla beszélni, érezhetően véleménykülönbségek vannak közöttünk, de minthogy különböző módon látjuk a világot, különböző pártok képviselőiként ülünk egy többpárti demokráciában, ez rendjén van.

Azt szeretném felvetni, hogy egy meghatározott időpontban, időben felkészülve, ehhez hozzáértő oktatáskutatókkal, akár a tisztelt bizottság tagjai, az elnök asszony - hogyha az elnök asszonyon keresztül a meghívottak nevét leadjuk, gondolom, akkor ezt elküldi -, tervezzünk már egy olyan tematikus napot, amikor a szegregáció ügyéről felelősen beszélünk. Nem úgy, hogy egész egyszerűen csak felvetünk egy témát, hanem mindenki rendelkezik megfelelő idővel, felkészülten tud idejönni.

Én azt kérem, hogy támogassák azt a javaslatomat. Nyilván először az alelnök úr javaslatáról fogunk dönteni, de a véleményem az javaslat, és kérem szépen, hogy támogassák, hogy egy később meghatározott időpontban, nem akarom azt mondani, hogy egy hónap múlva, látom, hogy egyébként egy elég feszes beosztással dolgozik a bizottság, azt is elképzelhetőnek tartom, hogy azt mondjuk, hogy ezt megcsináljuk október 30-ai határidővel, és akkor ez az őszi időpontra nyúlik bele, hogy az előkészítés megfelelő legyen, de nem szeretném, hogyha egymás előtt álságos dolgokat művelnénk.

Mindannyiunknak megvan erről a véleménye, felkészülten nyilván ezt meg tudjuk vitatni, a Kulturális bizottság pedig egy megfelelő helyszín ahhoz, hogy politikai nézetek ütköztetése mellett, a szakmai véleményeket is beemelve, kialakítsunk egy álláspontot.

Ezt tehát én javaslatként szeretném feltenni, hogy a bizottság - és akkor meg is fogalmazom - október 30-ai határidővel ezt tárgyalja meg. Tisztelettel kérem, hogy erről majd szavazzunk.

ELNÖK: Köszönjük. Szabó Szabolcs, parancsoljon!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Én is abszolút egyetértek azzal, amit Hiller képviselő úr mondott, és azért is tartanám ezt fontosnak, mert tényleg akkor szakmai alapon lehetne ezt az egészet átbeszélni, ami azért is fontos, mert akkor pontosan tudnánk arról beszélni, hogy ki, mit ért a szegregáció fogalma alatt, mert mondjuk amennyire én a szociológiai szakirodalmat ismerem társadalomkutatóként, ott ez nem kérdés. Tehát ez egy viszonylag tisztázott fogalom például, és egyébként társadalomtudományi, szociológiai módszerek léteznek arra, hogy származási alapú szegregációt is, akár számszerűen is tudjunk bizonyítani. Tehát hogy ez módszertani értelemben nem annyira lehetetlen, sőt ez egy kidolgozott módszertan.

Innentől kezdve pedig akkor ezt át lehet nézni nagyon konkrétan, számszerűen, úgyhogy határozottan egyetértek azzal, amit Hiller István mondott.

ELNÖK: Köszönjük. Más hozzászólás? Pósan alelnök úr!

DR. PÓSÁN LÁSZLÓ (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Én csak egyetlen dologra szeretném felhívni a figyelmet. Szerintem a kezdeményezés az jó. Azt tegyük meg, hogy amikor konkrétan szakértőkben is gondolkodunk - itt most félreértés ne essék, én nem pártszakértőkre gondolnék, hanem tudományterületeknek a képviselőire -, akkor lehetőleg tényleg a szakterülete legyen, úgy, ahogy Hiller képviselő úr javasolta, mert emlékeim szerint volt már arra példa bizottsági szinten is, egy pár évvel ezelőtt, akkor nem konkrétan Kulturális bizottságnak hívták, hogy a szakértők között alakult ki konkrétan vita arról, hogy mi a szegregáció.

Tehát jó lenne, hogyha ebből a szempontból valóban először sikerülne azt a kérdést megnyugtatóan rendezni, hogy a fogalom használatában és annak definíciójában azért valahogy egy közös nyelvet tudjunk beszélni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kucsák alelnök úr, parancsoljon!

KUCSÁK LÁSZLÓ (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Tisztelettel köszöntök én is mindenkit. A felvetést én is jónak és fontosnak tartom, legyen akkor akár október vége, ameddig erre sort kerítünk. Én viszont akkor ezzel összefüggésben azt szeretném indítványozni, hogy ennek a lezajlásáról vagy keresztmetszetről, hogy milyen módon gondoljuk ezt megvitatni, kiket hívnánk meg erre, erről valamilyen egyeztetést mindenképpen folytassunk le, hogy ennek értelme legyen, és adott esetben megfogható eredménye is. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük. Van-e más hozzászólási szándék? *(Nincs jelzés.)* Úgy látom, nincsen. Természetesnek veszem, minden frakcióból úgy látom, hogy támogatólag nyilvánultak meg, de persze, külön szavazunk róla, mert Hiller képviselő úr ezt kérte, de természetes, hogy egyeztetni fogunk, amennyiben a szavazáson is támogatják ennek a megvalósulását.

Először viszont akkor Ikotity alelnök úr javaslatának tárgysorozatba vételéről kell szavaznunk. Előterjesztőként kíván-e reagálni? *(Ikotity István: Igen.)* Parancsoljon!

Ikotity István (LMP) válaszai az elhangzottakra

IKOTITY ISTVÁN (LMP), a bizottság alelnöke, előterjesztő: Köszönöm a szót. Javaslataim, módosítók, akár határozati javaslatok kapcsán is olyan sokszor elhangzik az, hogy nem kételkednek az én jó szándékomban, hogy most már lassan magam is elhiszem ezt *(Derültség. - Kucsák László: Akkor nem volt hiábavaló.)*, hogy tulajdonképpen teljesen jó szándékú vagyok.

Azt gondolom, hogy természetesen tudom támogatni én is azt a javaslatot, amit Hiller képviselőtársam mondott, azonban nem gondolom azt, hogy a politikumnak kellene erről dönteni, mármint konkrétan most az én javaslatom kapcsán, hanem erre igenis, vannak társadalomtudományos módszerek, bevett módszertanok, amiket sajnos, az utóbbi években nem igazán alkalmazunk. Ez arról szólna, hogy ezt alkalmazzuk. Egy olyan dologgal állunk szemben, mint mondtam, ami azt gondolom, hogy mindannyiunk számára rossz, a szegregáció nem egy jó dolog, a ténye az egy adott tény. Addig, amíg egy ilyen ellen akarunk küzdeni és csak árnyékokkal harcolunk, tehát nem tudjuk ennek a mértékét, addig ez nem tud megvalósulni, nem lehet hatékonyan ez ellen dolgozni.

Tehát ezért feltétlenül fontosnak tartom és nem tudom megérteni azon érveket, amelyek arra vonatkoznak, hogy ezt nem kellene felmérni a megfelelő

módszerekkel. *(Megérkezik az ülésre Dunai Mónika.)* Nem nekünk kell szerintem megtalálni itt a terminológiát, ez az adott tudományterületnek a feladata.

Tehát kitartanék amellett, hogy erre feltétlenül szükség van, és nem tudom megérteni azt, hogy miért ütközhet akadályokba ennek a felmérése.

Tulajdonképpen ennyi, amit mondani szerettem volna, és köszönöm a figyelmet. Bízom benne, visszatérve egy pillanatra Pósnán képviselő úr javaslatára, hogy léket fog ez valahol kapni, hogy nem itt, a bizottságon fogja ezt a léket kapni. Köszönöm.

Szavazás a tárgysorozatba vételről

ELNÖK: Köszönjük szépen. Akkor szavazunk a tárgysorozatba vételről. Ki az, aki támogatja, hogy a bizottság vegye tárgysorozatba a H/3612. számú határozati javaslatot? Aki igen, az kérem, jelezze! *(Szavazás.)* 5 igen. Volt-e nem szavazat? *(Szavazás.)* 7 nem szavazat. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 3 tartózkodás.

A bizottság nem vette tárgysorozatba.

Akkor most szavazunk Hiller István javaslatáról, ami arról szól, hogy a bizottság valamilyen nyilvános formában foglalkozzon október 30-ai határidővel - előzetes egyeztetést követően -, szakértők bevonásával a szegregáció témakörével. Ki az, aki ezt támogatja? *(Szavazás.)* Volt-e nem szavazat? *(Nincs jelzés.)* Tartózkodás? *(Nincs jelzés.)* Nem volt.

A bizottság egyhangúlag támogatta. Akkor ennek megfelelően fogunk eljárni. *(Dr. Hiller István: Köszönöm.)*

Ezzel az 1. napirendi pontot lezárom.

Tájékoztatás a Határtalanul! programról szóló 101/2010. (X.21.) OGY határozatban foglaltak teljesüléséről

A második napirendi pontunk: Tájékoztatás a Határtalanul! programról szóló országgyűlési határozatban foglaltak teljesüléséről. Köszöntöm a napirendi pont előadóját, Tirts Tamás általános főigazgató-helyettes urat, az Emberi Erőforrás Támogatáskezelő részéről. Megkérném, hogy tájékoztasson bennünket a programban teljesültekről.

Tirts Tamás általános főigazgató-helyettes (Emberi Erőforrás Támogatáskezelő) szóbeli tájékoztatója

TIRTS TAMÁS általános főigazgató-helyettes (Emberi Erőforrás Támogatáskezelő): Tisztelt Bizottság! Nagyon szépen köszönjük a meghívást. A meghívó Bene Dániel főigazgató úr részére jött, de ő egy másik, szintén nagyon fontos megbeszélésen van, úgyhogy rám delegálta ezt a hálás feladatot.

A Határtalanul! program talán ismert a képviselő hölgyek és urak előtt, de azért röviden egy pár szót mondanék, és aztán az elmúlt - hogy így mondjam - másfél vagy két évnek az értékelését hoztam magammal, azzal, hogy idén, tehát a 2015-ös pályázatok kiírása előtt vagyunk. De röviden akkor magáról a programról.

Az Országgyűlés 2010. október 21-én fogadott el egy határozatot, és megbízta a kormányt, hogy a közoktatásban részt vevő, tanuló magyar fiatal legalább egyszer, az állam támogatásával eljusson szomszédos országok magyar lakta területeire, illetve cserekapcsolatok révén több külföldi magyar diák meg eljuthasson Magyarországra. Erről szól vagy erre jött létre a Határtalanul! program. 2010-ben volt egy pilot program keretében az Apáczai Közalapítvány gondozásában, majd 2011-13 között a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt. bonyolította le a pályázatot, és a Bethlen Gábor Zrt. volt a pályázat kiírója is.

2010 óta elmondhatjuk, hogy több mint 30 ezer magyarországi diák vehetett részt a határon túli régiókat célzó tanulmányi utakon.

Röviden a 2013-as évi pályázatokról. A 2013. évben február 8-án jelent meg, még a Bethlen Gábor Alapkezelő Zrt.-nél a három kiírás. A három kiírásból az első az általános iskolák 7. évfolyamain tanuló diákok pályáztatási lehetősége, külön a szakképző iskolák külhoni magyar iskolákkal való együttműködése, illetve harmadikként a gimnáziumok külhoni magyar iskolákkal való együttműködése.

A 2013. évben a meghirdetett programra 465 millió 300 ezer forint keretösszeg volt. Ebből 30 millió forint egyedi támogatásra, és a fennmaradó 435 millió 300 ezer forint pedig nyílt pályázati konstrukcióban került kifizetésre, és 2013-ban a Határtalanul! program keretében 393 darab pályázat részesült támogatásban, 17 ezer 34 fő diák és 1919 fő kísérőtanár vett részt 2013-ban a programban.

2014 januárjában vette át az Emberi Erőforrások Támogatáskezelője, tehát az az intézmény, ahol általános főigazgató-helyettes vagyok, Csete György Örs, aki korábban is a program szervezője, megalkotója volt, az elmúlt két évben ő volt ennek a háttérintézménynek a főigazgatója, lényegében az ő személyének köszönhető, hogy hozzánk került ez a program.

2014. évben az átadást követően, tehát a Bethlen Gábor Zrt.-től átvettük a pályázatokat, az átadási folyamatban 358 pályázat volt érintett, és a szerződéssel lekötött összeg 396 millió 500 ezer 173 forint volt.

A 2014. évben a pályázati keretösszeg, tehát ami az együttműködési megállapodásban a költségvetésben szerepelt, már egy megemelt összeg volt, 1 milliárd 27 millió 498 ezer 437 forint. Ebből nyílt pályázatokra, tehát pályázatok meghirdetésére 970 millió forint került meghirdetésre. A hetedikesek ebből 800 millió forintot pályázhattak, a szakképző iskolák együttműködése 100 milliót, a gimnáziumok 70 milliót, míg a meghívásos pályázatra 43 millió 200 ezer forint. Ebből egy nagyobb rész, egy 40 milliós jutott a diákutaztatási programra, és a kárpátaljai iskolák magyarországi utaztatására 3 millió 200 ezer forint.

Itt jegyzem meg, hogy tavaly, tehát a 2014-es évben került először a figyelem középpontjába Kárpátalja, részben már tavaly is az ott kialakult feszült helyzet miatt itt a programban módosítani is kellett, hiszen a tavaly óta létező konfliktus kapcsán a szülők - hogy úgy mondjam - fokozott óvatossággal, illetve nem szívesen engedték el a gyerekeket a kárpátaljai területre, ezért itt a programot ebben a tekintetben módosítani kellett.

Összességében a 2014-es évben a nyertes pályázatok száma 662 darab volt, a tanulmányi kirándulás hetedikeseknek, a szakközépiskolák, szakképző iskolák esetében 97 nyertes pályázat, a gimnáziumok esetében 77 érvényes pályázat, a középiskolai diákutaztatási programban 1, és a kárpátaljai iskolák magyarországi utazására - tehát hogy ők is jönnek Magyarországra - 2 érvényes pályázat volt. Tehát összesen 839 érvényes pályázat keretében 1 milliárd 25 millió 413 ezer 884 forint került kifizetésre.

Végezetül akkor az idei év: tehát a 2015. évi pályázati keretösszeg, ami az állami költségvetésben szereplő 1 milliárd 227 millió 600 ezer forint, ez lényegében közelít, egy picivel több, mint a tavalyi, tehát már 1 milliárd fölötti a támogatás. A most kiírás előtt lévő pályázati keretek továbbra is fő vonalaiban az eddigieket célozzák, tehát a hetedikesek tanulmányi kirándulását, a szakközépiskolák, szakképző iskolák együttműködését, a gimnáziumok együttműködését, és itt egy külön kárpátaljai akcióprogram keretében most már a tavalyi tapasztalatokból okulva, de próbáljuk továbbra is a kárpátaljai gyerekeket támogatni, illetve Kárpátalját, mint célterületet továbbra is fenntartjuk a kiírásban a nyílt pályázatok között.

A meghívásos pályázatok keretében pedig továbbra is előkészítés alatt van a középiskolai diákutaztatási program, illetve javaslatként egyelőre felmerült a „Cserkészek a Kárpát-medencében” alprogramnak a kidolgozása.

Tisztelt Bizottság! Ezt a rövid beszámolót át is tudom adni a bizottság számára, illetve amennyiben kérdés, észrevétel van, kolléganómmal, Papp Judittal, aki a program folyamatos gondozója, szívesen állunk rendelkezésükre.

ELNÖK: Köszönjük szépen főigazgató-helyettes úrnak. Kérdezem a tisztelt képviselőket, hogy van-e kérdésük. Szabó Szabolcs, parancsoljon!

Kérdések, hozzászólások

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm szépen a szót. Nekem egy rövid kérdésem lenne, hogy amikor így látják az elszámolásokat, amelyek beérkeznek, lehet-e azt látni ezekből az elszámolásokból, hogy van-e valamiféle koncentráció, szakosodás az utazási irodák részéről, akik erre rászakosodnak, hogy erről tudhatnánk-e valamit, vagy ilyen teljesen sporadikus és teljesen szóródnak, és majdhogynem egyedi alapon vannak ezek megszervezve?

PAPP JUDIT projektvezető (Emberi Erőforrások Minisztériuma): A korábbi évekhez képest jelentős változás az, hogy...

ELNÖK: Elnézést, az a szokás a bizottságunkban, hogy a kérdéseket összegyűjtjük és a végén egyszerre válaszolnak rá a meghívottak. Kérem, hogy ennek megfelelően tartsuk ezt a napirendet is.

Más képviselői kérdés? Farkas Gergely, aztán Kucsák László!

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelettel köszöntöm én is igazgató urat. A Jobbik nagyon örül ennek a programnak, köszönjük szépen a beszámolót is, talán nagyon nem kell részletezni, hogy mi ezt mennyire fontosnak is tartjuk, sőt talán a történelmi hűség kedvéért érdemes azt is megjegyezni, hogy mi voltunk azok, akik ezt 2009-ben először felvetettük. Majd erre válaszul egyébként a Fidesz képviselője jelentette be, hogy mindaddig, amíg ők ezt kormányon nem tudják megvalósítani, a pártalapítványukból fogják ezt finanszírozni, ha jók az emlékeink. Ennek ellenére sajnálatos módon ez nem történt meg. Majd később, kormányra kerülve lett meghozva ez a javaslat, bár az is érdekes, hogy egy nappal a Jobbik által benyújtott, erre vonatkozó határozati javaslat után nyújtotta be a Fidesz ezt a javaslatát, és az utóbbi lett elfogadva. De ezt csak a történelmi hűség kedvéért tartottam fontosnak megjegyezni.

2010-ben Semjén Zsolt az Országgyűlésben, a határozati javaslat vitájakor azt a célt tűzte ki, miszerint 2014 végére egy teljes évfolyam, amely hozzávetőlegesen 100 ezer fiatal jelent, részt tud venni ebben a programban. Ha jól tudom, illetve most ezek az itt elhangzott számok is ezt erősítették meg, hogy ettől a céltől azért nagyon messze vagyunk még.

Szeretném kérdezni, értem én persze, hogy elsősorban pénzügyi okok vezettek a kevesebb létszámhoz, de mégis hogy milyen más egyéb tényezők voltak, amelyek akadályozták ennek teljesülését, mert gondolom, azért Semjén Zsolt sem a hasára ütve tette ezt a bejelentést, hanem tisztában volt ennek a pénzügyi fedezetével. Tehát én kérdezem még, hogy milyen módon tudnak lépéseket tenni annak érdekében, vagy tudnak akár kormánypárti képviselőtársak is nyomást gyakorolni a kormányra, hogy emeljük ennek a költségvetési fedezetét, hogy ezt a kitűzött célt el lehessen érni.

Egy régi javaslatunk ezzel a Határtalanul! programmal kapcsolatban, miszerint fontos lenne elérni azt, hogy ezek a látogatások ne csak egyszeri lehetőségek legyenek minden fiatal számára, hanem akár tartós kapcsolatok is épüljenek ezen alkalmakkor. Ennek egyik lehetősége lehetne, hogyha testvérvárosi, testvérintézményi, akár

gyülekezetek között testvérgyülekezeti rendszer alakulna ki, a látogatásban részt vevő és a fogadó települések, intézmények között. A kérdésem az lenne ezzel kapcsolatban, hogy van-e ilyen terv, és ha van, akkor hol tart ennek a tervnek a kidolgozása, mikorra várható, hogy ebből bármi is lesz?

Az emlékeimben kutatva, itt az előző ciklusban, amikor tárgyaltunk erről a Határtalanul! programról, akkor olyan jutott eszembe, miszerint a bizottság itt szavazott arról, miszerint a költségvetés tervezésekor a kormány minél nagyobb összeget fordítson erre a programra, egyetértve abban, hogy ezt mindannyian fontosnak tartjuk, és bízom abban, hogy egyébként azok is fontosnak tartják, akik 2010-ben nem szavazták meg ezt a programot, mert sajnos, tudjuk jól, hogy nem mindenki támogatta ezt a programot.

A kérdésem, hogy más módon tud-e még a bizottság vagy az itt ülő képviselők segítséget nyújtani ennek a programnak a kiterjesztésében, ilyen téren mi, jobbikosok maximalisták vagyunk, és szeretnénk tényleg azt elérni, amit egyébként Semjén Zsolt is említett 2010-ben, és tényleg ami cél lenne, hogy minden közoktatásban, köznevelésben részt vevő fiatal részese lehessen egy ilyen határon túli programnak. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Kucsák alelnök úr, parancsoljon!

KUCSÁK LÁSZLÓ (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a lehetőséget. Magam is köszönöm a beszámolót, és tisztelettel köszöntöm vendégeinket. Én ezt rendkívül jó programnak tartom a magam részéről. Arról tudok beszámolni, hogy nálunk, a főváros XVIII. kerületében is megannyi iskola diákjai vettek részt már ilyen utazásokon, és rendkívül gyümölcsözőnek minősültek ezek. Rendkívül jó a visszhangja is, úgyhogy én bátorítok mindenkit, hogy akkor tovább egyenesen, hogy még többen részesüljenek ilyen remek programokban.

Az előző ciklusban, amikor ezzel kapcsolatos tájékoztatóra, beszámolóra sor került, akkor én az elismerés mellett megfogalmaztam, hogy az akkori viszonyokban talán érdemes lenne átgondolni, hogy ennek a pályázatnak az adminisztrációs kötetmeit, kötöttségeit lehetne-e valamilyen módon egyszerűsíteni. Nem tudom, hogy ennek láthatóak-e már a tapasztalatai, ha igen, akkor esetleg hallhatnánk-e erről, akár most, akár egy soron következő beszámolóban, mert azért az sem mindegy, hogy az intézmények milyen feltételrendszer mellett tudják ezeket a pályázati anyagokat beadni, és akkor a pályázat után is mindazokat a lépéseket megtenni, amelyek kötelezettségként rájuk hárulnak.

De a legfontosabb az, hogy maga a program az rendkívül hasznos, rendkívül jó, úgyhogy ennek a továbbvitelét mindenképpen fontosnak tartom.

Ennyit szerettem volna eredetileg elmondani, de még valamit mégis hozzá kell fűznöm. Én magam ugyan nem nagyon szeretem azt, hogy a perzsaszőnyegárusokhoz hasonlóan, az egymás mellett áruló perzsaszőnyegárusok mondják, hogy vegyél tőlem szőnyeget, ne, te vegyél tőlem szőnyeget, meg hogy mi volt előbb, és kinek az ötlete volt előbb. De ha történelmi hűségről beszélt Farkas Gergely, akkor szeretném megosztani a tisztelt jelenlévőkkel azt az információt, hogy 2010-et évekkkel megelőzően Pokorni Zoltán, fideszes képviselő, polgármester úr volt az, aki ismereteim szerint elsőként kezdeményezte ezt a programot. Hangsúlyozom: szerintem nem verseny, de ha már elhangzott, akkor tegyük tisztába.

És szintén ismereteim szerint 2007-től egyébként a XII. kerület, Hegyvidék Önkormányzata finanszírozta és támogatta is ezt a fajta elképzelést, ezt a fajta programot, és aztán rendkívül szerencsés módon egyébként a parlament elé is került az előző ciklusban, és most többszörre hallgathatjuk ennek a beszámolóját.

Tehát ha már történelmi hűségről beszélünk és tényekről, akkor talán ezt is érdemes ideemelni. Köszönöm szépen. További jó munkát kívánok!

ELNÖK: Más képviselői hozzászólás? *(Nincs jelzés.)* Én még hozzászólnék, bár eredetileg én sem szerettem volna, de akkor ezt követően megteszem.

A Fidesz 2010-es választási programjában nem szerepelt, hogy bevezeti, tehát pártszinten a Fidesz akkor még nem vállalta fel azt, hogy ezt megteszi, illetve egy sajtótájékoztatón hangzott el Pelczné Gáll Ildikó és Rétvári Bence részéről 2009 novemberében, hogy a Polgári Magyarországért Alapítvány költségvetéséből félretesznek egy összeget a 2010-es évben, amiből támogatják azt, hogy még a kormányváltás előtt el tudjanak utazni gyerekek határon túli területekre.

Amikor 2010-et követően elkértük a Polgári Magyarországért Alapítvány költségvetését, illetve rákérdeztünk, hogy végül akkor mennyi pénzt különítettek el erre, akkor az volt a válasz, hogy végül nem különítettek el semennyi pénzt. Tehát az Országgyűlés által elfogadott határozati javaslat és az ilyen szinten, állami szinten elindított program előtt a Fidesz - ígérete ellenére - nem indított a saját alapítványi forrásaiból erre vonatkozó kirándulásokat.

Úgyhogy ezt én is hozzá szerettem volna tenni.

Van-e más hozzászólási szándék? *(Nincs jelzés.)* Ha nincsen, akkor parancsoljanak! Főigazgató-helyettes úr vagy Papp Judit?

Papp Judit projektvezető (Emberi Erőforrások Minisztériuma) válaszai

PAPP JUDIT projektvezető (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Akkor én a lebonyolítási oldalról kezdeném. Az első kérdés arra vonatkozott, hogy utazási irodák mennyire kapcsolódnak be ebbe. Az elmúlt évek elszámolási tapasztalata azt mutatja, hogy mind nagyobb arányban. Számos olyan vállalkozás van, amelyik úgymond ráépült erre a Határtalanul! programra. Nagyon jó és magas színvonalú programokat állítanak össze, ami egyezik a kiírásnak a feltételeivel, azt teljesíti is, mind szakmai szempontból, mind pedig a tanulmányi előmenetel szempontjából. Azokban az iskolákban az a tapasztalat, hogy akik utazási irodával hajtják végre ezt a programot, a pedagógusokra sokkal kevesebb feladat hárul, tehát részükre ez egy sokkal kényelmesebb megoldás.

A tapasztalat azt mutatja, hogy ezeknek a vállalkozásoknak a száma növekszik. Igazából a kiírás nem tesz különbséget a lebonyolítás tekintetében, tehát minden pályázó intézmény maga dönti el, hogy igénybe vesz utazásszervezőt vagy pedig egyéni szervezésben hajtják végre ezt.

Aztán a másik, amire még szeretnék reagálni, ez az adminisztrációs követelményekre vonatkozott. A lebonyolítás során a tapasztalatunk azt mutatja, hogy a nyertes intézmények több mint 80 százaléka a KLIK Intézményfenntartó Központ fenntartásában álló köznevelési intézmény. Ezekben az intézményekben az adminisztrációs folyamatok az intézményi fenntartó nagyságából adódóan egy kicsit nehezkesebben haladnak, de végül is minden megoldható. A rendszer folyamatos mozgásban van, ott is folyamatosan változnak a szabályok, de tudnak ezekhez a szabályokhoz alkalmazkodni, illetve az elszámolások tapasztalatai minden évben beépítésre kerülnek a következő évi kiírásba, tehát a rendszer ebből a szempontból rugalmas, tud alkalmazkodni a pályázói oldal elvárásaihoz is.

Tirts Tamás általános főigazgató-helyettes (Emberi Erőforrás Támogatáskezelő) válaszai

TIRTS TAMÁS általános főigazgató-helyettes (Emberi Erőforrás Támogatáskezelő): Farkas Gergely képviselő úr felvetésére a tavalyi szám pontosan

úgy néz ki, hogy a hetedikesek létszáma 23 480 fő volt. Ez azt jelenti, hogy majdnem minden hetedikes magyarországi diák tudott utazni. A partnerségi együttműködés a szakközépiskolák között, ott 5046-an, az együttműködés a gimnáziumok alprogramban 5078-an, a középiskolai diákutaztatásban 10 ezren és a kárpátaljai iskolákból 122-en, tehát összesen 43 726-an vettek részt tavaly. Ez azért azt mutatja, hogy ha ebben a volumenben, tehát ha 1 milliárd forint fölött maradunk - 2014-ben már megemelte a költségvetés, tehát a korábbi durván 400 milliós költségvetési forrást 1 milliárd fölé emelte, a háromszorosára durván -, tehát ha ebben az összegkeretben maradunk, akkor ez a cél vagy ez, ami itt elhangzott, a 100 ezer diák, ez nagy valószínűséggel vagy idén, vagy legkésőbb jövőre teljesülni fog és teljesíthető.

A másik, hogy mi is örömmel látjuk azt, hogy nagyon sok testvériskolai kapcsolat alakul ki, és gyakorlatilag már a hivatalos szervezésen túl is osztályok, csoportok egymást látogatják. Tehát van egy olyan plusz funkciója vagy egy plusz hatása, ami mindenféleképpen azt bizonyítja, hogy mindazok, akik ezt a programot kitalálták, és akik ebben jó lehetőséget láttak a nemzetpolitikának egy újfajta, új szemléletű és a gyerekek számára közvetlen megvalósítására, azok jó úton jártak. A szakközépiskoláknál külön van egy olyan feladat is, hogy a testvériskolákkal közösen kell valamit csinálni, vagy valamely közös programon részt venni.

Tehát én azt gondolom, hogy ezekről mi megpróbálunk sokszor videós beszámolókat is kérni, meg lehet nézni a honlapunkon, nagyon ötletes, érdekes feladatok vannak a patakisztítástól a kézműves foglalkozásokon keresztül, a kollégium közös építésén, amit abban a 3-4 napban a testvérosztállyal vagy a testvériskolával közösen valósítanak meg.

Tehát összességében azt tudjuk jelenteni, hogy mindenféleképpen jó helyre megy ez a forrás, köszönet a parlamentnek, hogy megemelte, és azt gondolom, hogy itt a beszámoló kapcsán is látszik, hogy megpróbáljuk a legkörülményesebben ezt a forrást felhasználni.

Kucsák képviselő úrnak pedig köszönjük a biztatást, és a magunk részéről próbálunk megfelelni az egyre komolyabb elvárásoknak. Itt megint csak a kárpátaljai helyzetre utalva, próbáljuk úgy finomítani a programot, hogy minél körülményesebben arra a helyzetre, ami most is fennáll.

Köszönjük szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen főigazgató-helyettes úrnak és munkatársainak, hogy rendelkezésünkre álltak, és a tapasztalatokat megosztották velünk. Jó munkát kívánok, és sok sikert! *(Tirts Tamás: Akkor ezt a beszámolót is átadnám a bizottságnak.)* Köszönjük szépen. *(Tirts Tamás: Köszönjük.)*

Ezzel a 2. napirendi pontot lezárom.

A KLIK új elnökének bemutatkozása, valamint tájékoztatás a 2014. év tapasztalatairól

Harmadik napirendi pontunk a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ új elnökének bemutatkozása, valamint tájékoztatás a 2014. év tapasztalatairól.

A napirendi pont előadója Hanesz József elnök úr, és köszöntöm államtitkár asszonyt is.

Akkor megadnám a szót elnök úrnak, hogy ossza meg velünk a tapasztalatokat. Parancsoljon!

Hanesz József elnök (Klebelsberg Intézményfenntartó Központ) szóbeli tájékoztatója

HANESZ JÓZSEF elnök (Klebelsberg Intézményfenntartó Központ): Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Bizottság!

Köszönöm szépen, hogy itt lehetek, és az érdeklődés a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ felé fordult. Talán azzal kezdeném, hogy a 2014-es második félévet kezdtem ebben a szervezetben, mint megbízott elnök, és nyilván az első fél év az áttekintéssel telt. Hogy ha a tisztelt bizottság megengedi, akkor leginkább a jövőbeli elképzeléseinkről ejtenék néhány szót.

Nyilván a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ tevékenységének az áttekintése során néhány javításra váró területtel találkoztunk. Ami elsősorban a működést nehezítette, az a túlzott centralizáció. Éppen ezért a 2014. december 31-én elfogadásra került 202. számú kormányrendelet módosítása szerint a törekvésünk az, hogy a döntéseket a területhez közelebb vigyük. A kormánydöntés értelmében a megyeközponti tankerületeket szeretnénk megerősíteni olyan tekintetben, hogy a funkcionális feladatok alól mentesítsenék a járási tankerületeinket. Jelen pillanatban 197 tankerületünk van, ennek a központi irányítása nehézkes, ezt be kell vallani.

A járásokban az elképzeléseink szerint a szakmai irányítás marad nagyrészt, és a funkcionális feladatok - mint ahogy említettem - a megyeközpontokba kerülnek.

Ami nagyon fontos és feszítő kérdés volt, és többször felmerült, az az intézmények önállóságának kérdése. Két irányból érdemes megközelíteni a kérdést. Az egyik a humánerő felvétele, a másik pedig a dologi kiadások kifizetése.

Nyilván a humánerő felvétele járási, illetve megyeközponti tankerületi hatáskörben marad, de szeretném aláhúzni, hogy a tervezett szmsz-ünkben ez az intézményvezető kifejezett kérése és javaslata alapján fog megtörténni. A dologi kiadások és a működési kiadások tekintetében pedig a kincstári kártya rendszerét kívánjuk az Államkincstárral közösen bevezetni. Ez a készpénzkímélő fizetőeszköz gyakorlatilag az intézmények pénzellátását oldaná meg azzal, hogy nem kell házipénztárt tartanunk és nem kell készpénzt kezelni, ez az eszköz nyilvánvalóan egy bankkártyaként működik. Jól szabályozott módon ezzel az intézmények a kisebb beszerzéseiket a tankerület beavatkozása nélkül is el tudják végezni.

Azt gondolom, hogy ezzel gyorsabbá válik a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ működése, és azokat a fajta anomáliákat, amelyek a kezdet kezdetén jelentkeztek, ezzel ki tudjuk szűrni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. A képviselő hölgyeké, uraké a szó. Dunai Mónika máris jelentkezik. Parancsoljon!

Kérdések, hozzászólások

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Tisztelt Elnök Úr! Említette, hogy a megyeközpontokat szeretnék megerősíteni, hogy a megyei tankerületek inkább a pedagógiai szakmai munkával tudjanak foglalkozni, és az egyéb adminisztratív, gazdasági feladatokat oda összpontosítani.

Én budapesti képviselőként azt szeretném kérdezni, és egyben jelezni is, hogy Budapest esetében ez hogyan fog történni? Ugyanis tudjuk, hogy Budapesten jelen pillanatban nincsen meg az, ami a megyékben, a megyeközpontokban egy közbülső középszint létezik, a budapesti tankerületek önállóan léteznek, és nagyon sok esetben igen nagy nehézséget okozott eddig a számukra az, hogy nagyon sok információhoz sokkal később jutottak, mint akár a megyei szervezetek.

Tehát mindenféleképpen érezzük egy budapesti tankerületeket összefogó középszintnek a hiányát, hogy ne az országos szint legyen közvetlenül fölöttük. Ez az ő munkájukat nagyban megkönnyítené, és egyben erre kérem is önt, illetve bízom a pozitív válaszában.

A másik pedig az - nyilván én a budapesti tankerületeket ismerem jobban -, hogy igen eltérő a budapesti tankerületi állomány létszáma, nem a gyermekek,

pedagógusok, az iskolák számához, létszámához van szabva. Ezen terveznek-e változtatást, mert ezt is szorgalmazni szeretném, hiszen van olyan tankerület, amelyben akár dupla annyi pedagógus és gyermek dolgozik, és nem érzékelhető a tankerületi központok munkavállalói oldalán az a többlet.

És egy harmadik, ami pedig egy napi aktualitás, hogy tudomásom szerint egyfajta létszámstop vagy valami hasonló működik vagy működhet a fővárosi tankerületi központokban. Nem egy tankerületből kerestek meg azzal, hogy mondjuk a gazdasági ügyekkel foglalkozó szakemberük elment egy-két hónapja, és a helyét még azóta nem tudták betölteni. Ennek mi az oka, és meddig kell arra várni, hogy teljes létszámokban dolgozhassanak a tankerületi központok? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Pósan alelnök úr, aztán Simon Róbert! Parancsoljon!

DR. PÓSÁN LÁSZLÓ (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Ha jól értettem főigazgató urat, akkor a mostani megyeközponti, vagy ha úgy tetszik, megyeszékhelyek tankerületei lennének megerősítve, és egy-egy megye esetében kvázi a járások fölé emelve. Jól értettem?

Tisztelettel szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy hosszabb távon nem biztos, hogy ez lesz a jó megoldás. Egész egyszerűen azért gondolom, hogy ez nem lesz jó megoldás, mert jelenleg is egy megyeszékhely, egy megyeközpont az maga is egy járás tankerületi értelemben. Annak van egy tankerületi igazgatója. Hogy ha ez ráadásul kvázi a többi fölé van helyezve, akkor ez a kisebb települések számára egy kicsit sérelmes állapotot fog előidézni, most függetlenül attól, hogy ez indokolt vagy nem indokolt, az érzület attól még megmarad.

Ugyanakkor viszont, ha végiggondoljuk a feladatköröket, a szakképzési intézmények kikerülnek a KLIK fennhatósága alól, következésképpen maradnak az általános iskolák és a gimnáziumok. Az általános iskolákat járási szinten tudják kezelni értelemszerűen a járási tankerületek, a gimnáziumok beiskolázási körzete viszont megyei, akárhogy nézzük, vagy még akár azon is túlnyúló hatáskörű. Nem biztos, hogy a megyeközponti tankerület a légszerűsége miatt.

Én személy szerint azt gondolnám, hogy adjunk meg valóban egy megyei szintet a dolognak, tekintettel arra, hogy a feladatkörök némileg csökkennek. Azt gondolom, hogy ez a belső létszámgazdálkodásban egy kivitelezhető dolog lenne, amikor a megyeközponti tankerület éppúgy egy szinten van azzal a tankerülettel, amelyik nem megyeközpontú, és az egész fölött van valóban egy megyei szint, és oda viszont fel kell húzni a közoktatásnak a középső szintjét, mert beiskolázási szempontból azt gondolom, hogy ez az indokoltabb.

A másik, amit szeretnék viszont kérdezni: valamikor a Klebelsberg Intézményfenntartónak a megjelenése apropóján azt az indoklást is hallhattuk, hogy csökken az intézmények, azaz az iskolák adminisztrációs terhe. Az elmúlt időszakban az volt a visszajelzés, hogy nem csökkent, sőt inkább nőtt, és egy csomó felesleges adminisztráció is bekerült a rendszerbe, többek között a tanári munkaidő-nyilvántartástól kezdve percre pontosan, az ördög tudja, mi minden, sok esetben ott sem volt egyértelmű és világos, egységes kezelés, hogy mondjuk az ebédidő beleszámít-e ebbe vagy nem számít bele, tehát nagyon hektikusnak tűnt. Ez ügyben tervezi-e igazgató úr, hogy valamiféle egységes irányadás lesz, hogy kérem, ezt így és így kell értelmezni, ez és ez kell, ez pedig egész egyszerűen felesleges, vagy csak helyi túlbuzgóságnak az eredménye?

Én ezt fontos dolognak tartanám, mert ha volt valami, ami megkeserítette nagyon sok esetben a tanárok életét, akkor az ez volt.

Még egy dolgot szeretnék megkérdezni: a Klebelsberg-ösztöndíj egy nagyon jó dolog szerintem, de a Klebelsberg-ösztöndíjhoz hozzátartozik egy olyan természetű - ha úgy tetszik - vállalás azok számára, akik ezt megpályázzák, hogy midőn kézhez kapják a diplomájukat, akkor azt vállalják, hogy odamennek, abba az iskolába tanárként tanítani, ahol szükség lenne rájuk, és ahová ilyen értelemben őket a Klebelsberg Intézményfenntartó kvázi delegálja vagy kijelöli. Ez ésszerű. A kérdés sokkal inkább az, hogy ilyen esetben azok, akik a lakóhelyüktől mondjuk távolabb kerülnének úgymond állásba, azoknak az ottani lakhatását milyen módon és hogyan képzeli el? Tudom, hogy ez még odébb van, mert az ösztöndíjak most indultak el igazából, az első év futott ki, ha jól számolom, tehát van még azért idő rákészülni, csak ezzel a kérdéssel foglalkoznak-e, hogy mondjuk bizonyos létszámú szolgálati lakás vagy éppen albérlet-támogatás vagy bármi olyan konstrukció, ami a lakhatásukat ebből a szempontból a mostani ösztöndíjasoknak, majdani munkavállalóknak adott helyen lehetővé teszi? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Simon Róbert képviselő úr!

SIMON RÓBERT BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Az imént az elnök úr már utalást tett arra a 2014. december 30-án megjelent kormányrendeletre, amelynek értelmében több hatáskör kerülhet át a megyeközpontokhoz, és így aztán ezzel elkerülhető az, hogy nem kell majd minden esetleg kisebb kérdésben vagy problémában is a Központ engedélyét kérni.

Én azt kérdezném először, hogy mikorra várható ilyen értelemben a KLIK átalakítása, még ebben a tanévben, vagy a következő tanév kezdetétől, azaz szeptembertől?

A második kérdésem a tanulmányi versenyekre vonatkozik, ezeknek a finanszírozására. Lesz-e a következő tanévben lehetőség arra, hogy a KLIK ne csak a tanév rendjében megnevezett versenyeket támogassa, hanem a nagy hagyományokkal bíró helyi versenyek megszervezését is, természetesen finansziális, azaz pénzügyi értelemben?

A harmadik kérdésem a karbantartásokra, felújításokra, ezeknek a munkálataira vonatkozik. Várható-e uniós támogatás az iskola-felújításokra, bővítésekre, esetleg energetikai korszerűsítésekre elnök úr információi szerint? Hiszen például Győr esetében a tavalyi nyár folyamán gyakorlatilag szinte semmiféle karbantartást nem tudtak elvégezni az általuk működtetett iskolákban.

A következő kérdés a szakképzés átalakítása vonatkozásában merült fel bennem. Ez pedig arra vonatkozik, hogy az úgynevezett többcélú intézményekben hogyan fog megvalósulni a szétválasztás? Egészen pontosan arra, hogy mikor kapnak megnyugtató információt erről az érintettek, hiszen napirenden van ez a téma.

A következő és egyben záró kérdésem pedig, amire szintén elnök úr már az imént utalt, ez a kincstári kártya. Ezt én magam is nagyon rugalmas és jó dolognak tartom. A konkrét kérdésem így hangzik, hogy elnök úr véleménye szerint mennyiben segítheti ez majd az intézmények rugalmasabb működését, működtetését, mármint a kincstári kártya bevezetése? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Vinnai képviselő úr, parancsoljon!

DR. VINNAI GYŐZŐ (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök asszony. Tisztelt Elnök Úr! Rövid leszek, két kérdést szeretnék feltenni, hiszen a kis bevezetőből, expozéból is kiderült, hogy mindenképpen az adminisztráció csökkentése fontos feladata a

Klebelsberg Intézményfenntartó Központnak, és hogy egy rugalmasabb működés, egy átláthatóbb működés legyen.

Az egyik kérdés ide vonatkozik. A 198 járás között különbségek vannak, hogy ha az intézmények számát nézzük, van olyan járás, például mondjuk Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében, hogy 14 ezer fős a járás, és csak egy-két intézmény tartozik - vagy néhány intézmény, inkább így fogalmaznék - a járási tankerülethez, és van olyan járás, ahol 170 ezren élnek. Mondjuk ez nem feltétlenül lehet megyeközpontú, de lehet olyan járás is, amely járási tankerület.

Itt várható-e valami változás az irányítás területén? Konkrétan arra gondolok, hogy esetleg a kisebb járási tankerületek irányításában változás lesz.

A másik az szmsz, amiről elnök úr szólt, és igen öröndetes, hogy a tervezett szmsz-t említette, amire rákérdeznék, hogy hol áll ez az szmsz, mert ez azért meghatározza, hogy hogyan működik egy ilyen nagy intézmény, várható-e rövidesen, hogy meglesz ez a szervezeti és működési szabályzat?

Valójában még egy vélemény, mert magam is a kincstári kártyát jónak tartom a kifizetések gyorsítása érdekében, de még egyet, hogy milyen visszajelzés van a tanárok leterheltségéről, esetleg adminisztrációs többletmunkájáról, mert gondolom, hogy ezt a járási tankerületek vezetői vagy a megyeközponti tankerületek vezetői jelzik a KLIK-nek, hogy ez milyen többletfeladatokat jelent. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Hiller képviselő úr, parancsoljon!

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Én az elnök úrnak a rövid tájékoztatóját korrektnek tartom. Intelligens beismerése volt annak, hogy a 2010-14 közötti közoktatás-politika megbukott. Tulajdonképpen lehet azt mondani, hogy módosítás szükséges, korrekció szükséges, a súlypontok áttétele szükséges, úgy tetszik fogalmazni, ahogy csak akarja. A lényeg az, hogy az a modell, amelyben úgy gondolták, hogy egyetlen budapesti nagy irodaépületből az ország összes államilag fenntartott közoktatási intézményét irányítani lehet, az megbukott.

Én ennek örülök, hogy beismerik. Ugyan eltelt három és fél tanév, de legalább eljutottak ideig. Az az irány, amit egyébként felvázolnak, az szerintem helyes, az, hogy nem egyszerűen egy központból, hanem helyi centrumokból. Ott szakmai vitát érdemes még folytatni, hogy ez a megye vagy a járás-e, elég fura módon, de minthogy itt nem politikai véleményt hallottam Pósan alelnök úrtól, hanem szakmait, az én szakmai álláspontom igencsak erősen kapcsolódik, függetlenül attól, hogy a képviselő úr fideszes, én meg szociáldemokrata vagyok, de az az ábra, hogy hasonlóan látjuk a világot e tekintetben.

Kérem szépen, hogy az irányítás tekintetében ne válasszák szét a megyét meg a járást, és az egyik részét a járáshoz, a másik részét a megyéhez tegyék, mert abból kaotikus viszonyok jönnek létre helyben. Vagy próbáljuk ezt megvitatni.

Mindenesetre az, hogy azt a modellt, amit négy éven keresztül felépítettek, vallottak, arról most ezzel letettek és letesznek, értem persze, hogy nem az ön döntése, meg azt is, hogy fél éve áll itt, de hogy a kormányukat rávették arra, hogy erről az egyébként valóban elképesztően ostoba döntésről letegyen és továbblépjen, ez helyes.

Azt nem értem, és tessék segíteni nekem, hogy ha végre belátják, hogy az a rendszer, ami egy központtal nem működik, miért gondolják, hogy két központtal meg működik? Nem arról van szó, hogy a szakképző intézmények kiszervezése egy másik központba az inkább egy politikailag, szakmailag erős lobbierdekérvényesítő képessége, és nem egy szakmai belátás? Hogyha sikerül végre eljutni oda, és a végén még akár közös nevezőre is juthatunk, hogy erről a szegény Klebelsberggről elnevezett

intézményfenntartó központ szisztéma nem jó, akkor ne gondolják azt, hogy ha létrehoznak még egy szakképző intézményfenntartó központot, és akkor nem egy központ van, hanem két központ van, akkor az jó.

Hogy ha az Oktatási Hivatalt kellőképpen megerősítik, úgy, hogy az egy szolgáltató intézmény legyen, vagy a szolgáltatásokat - például a mérés-értékelésben nagyon fontos dolgokkal kiegészítve - odatelepítik a diákokra, a gyermekekre, és az iskolai élet szervezésére vonatkozó dolgokat pedig hagyják helyben, vitassuk meg, hogy a hely az a járás vagy a megye, de nem egy központ, akkor nem támogathatják a szakképző központ szisztémáját, mert itt fogunk ülni másfél év múlva, és ugyanazt fogjuk mondani a szakképzésről, mint amit most végre a közoktatás egészéről négy év után beláttak.

Ne tessék gondolni, hogy ami a közoktatás egészében a KLIK-nél megbukott, az a szakképzésnél meg - majd hogyha másról nevezik el - jobban működik. Nem tud jobban működni.

Ezért hogy ha azt a véleményt vallják, amiről néhány mondatával az elnök úr tanúbizonyságot tett, én a korábbiakban láttam egy döntési mechanizmusról szóló részletes és fontos előadást, ami kellő helyi szintre deponálja a döntéseket, az igazgatókat meg végre ismét igazgatókká és nem ilyen intézményi házmesterré teszi, akkor a magyar közoktatásban jelentős, és szerintem a jelenleginél szélesebb politikai, szakmai támogatással bíró rendszert sikerül létrehozni. De kérem, fontolják meg, hogy én ezt egy fontos, a bizottság tekintetében is, nem is pillanatnak, fontos eseménynek tartom. Nemcsak azt, hogy sikerül azt elmondani, hogy valami nem jó, hanem azt is, hogy melyik irány a helyes. De ne hagyják a magyar szakképzést így tönkrevetni, mert ez valóban hosszú távon beláthatatlan hatásokkal jár.

Ahhoz pedig, amit most elkezdtek, jó egészséget meg jó idegrendszert kívánok, mert nem vagyok benne biztos, hogy mindenki olyan egyértelműen fogja támogatni, mint - bár én ellenzéki vagyok - ezt kifejeztem most.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Én is feltenném a kérdéseimet, mielőtt továbbadnám a szót képviselőtársaimnak, ide írtam fel magamat a sorrendben.

Az, amit most elnök úr elmondott, az homlokegyenest az ellenkezője annak, amit az elmúlt négy évben az oktatási kormányzattól hallhattunk. Amiről az elmúlt négy évben azt mondták, hogy jó lesz, jól működik, arról most elnök úr elmondta, hogy nem jó, és fordítva.

Nagyon fontos ez a bevallás, szembenézés, hogy milyen változtatások szükségesek, és fontos annak a jelzése, hogy képesek az önkorrekcióna, és képesek belátni az előző kormányzat hibáit.

Az Intézményfenntartó Központ létrehozásának, illetve az intézmények állami fenntartásba vételének egyik nagyon fontos legitimációs érve az volt, hogy a különbségeket szeretnék csökkenteni, ami az intézmények között abból adódóan jött létre, hogy különböző vagyoni helyzettel rendelkező önkormányzatok tartották fenn őket.

Kérdezem, hogy van-e már valami mérésük arra vonatkozóan, hogy ez mennyiben valósult meg, történt-e elmozdulás esetleg, valamilyen jelei vannak-e annak, hogy a különbségek csökkentek volna az iskolák között.

Mindezt azért is kérdezem, mert annak ellenére, hogy ez egy fő legitimációs indok volt, gyakran hallottuk azt, hogy a gazdagabb önkormányzatok továbbra is nyújthatnak plusz szolgáltatásokat, lehetőségeket azoknak az iskoláknak is, amelyeknek most már nem fenntartói, de akár működtetői, illetve a szabadidő-szervezésben részt vehetnek olyan módon, hogy plusz szolgáltatásokat nyújtanak. Tehát ez egy ellentmondás a korábbi kommunikációban, érvelésben, hogy ha azt

mondjuk, hogy az állami fenntartásba-vételével csökkentjük a különbséget, de másrészt az önkormányzat, bár már nem fenntartója az iskolának, továbbra is részt vehet az iskola életében, illetve a gyerekeknek nyújtott szolgáltatások, foglalkozások szervezésének vonatkozásában.

Az adatszolgáltatási és az adminisztrációs terhek növekedésére én is szeretném felhívni a figyelmet. Az intézményvezetők, iskolatitkárok terhelése e tekintetben rendkívül magas mértékben megnőtt a KLIK létrejöttével, és nagyon fontos lenne, hogy a korábban is egyébként aránytalanul magas adminisztrációs teher mellett működő, dolgozó pedagógusokat, intézményeket valamilyen módon tehermentesítsük e tekintetben.

A pedagógiai munkát segítők létszáma OECD-összehasonlításban Magyarországon rendkívül alacsony, tehát Magyarországon a pedagógusok végzik el azokat a munkákat is, amelyeket más országokban az erre hivatott szakemberek. Így kevesebb idő jut az órákra való felkészülésre, a nevelő-oktató munka elvégzésére. Tehát nagyon fontos lenne, hogy ezen az adminisztrációs, adatszolgáltatási terhen enyhíteni tudjanak.

A tankönyvfelelős pedagógusok, illetve a tankönyvterjesztés vonatkozásában is szeretném felhívni elnök úr figyelmét egy olyan problémára, ami szintén a KLIK létrehozásával került be az oktatási rendszerbe.

Még januárban is jelentkeztek nálam többen is olyan tankönyvfelelős pedagógusok, akik nem kapták meg a nekik járó pénzt, hiszen a KLIK-kel kötött szerződést a terjesztő, és még nem jutott el hozzájuk a gyerekek után járó 100 forint, tehát itt is rendkívüli nehézségekbe ütközött az ügyintézés. Kérem, hogy erre is legyenek tekintettel a későbbiekben.

Arról is szeretném a tapasztalataikat megkérdezni, hogy hogyan sikerült a KLIK és az önkormányzatok között adódó esetleges konfliktusoknak a kezelése. Gondolok itt olyan esetekre is, amikor megmaradt az önkormányzat működtetésében az intézmény, és egy szélesebb körű egyeztetésre van szükség most már ahhoz, hogy bármit lépni tudjon az önkormányzat, illetve olyan esetekben is, amikor átvették a működtetést, de például az egyik iskolában, ahol jártam, ott igen nagy feszültség bontakozott ki több intézményvezető és a KLIK tankerületi igazgatója között az iskolai körzethatárok átrajzolása miatt. A kormányhivatal a KLIK döntését fogadta el, akik nem egyeztettek előzetesen sem az önkormányzattal, sem az intézményekkel, és ezt sérelmezték mind az önkormányzat részéről, mind az intézményvezető részéről. Kérdezem, hogy ez mennyire általános, hogyan működik az egyeztetés az önkormányzatokkal, illetve az intézményvezetőkkel.

Ennyit szerettem volna kérdezni.

Ikotity alelnök úr jelezte hozzászólási szándékát. Parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Én is köszönöm a beszámolóját. Azt gondolom, hogy az átalakítások mindenképpen üdvözlendők. Én is osztom azt a véleményt, hogy a jelenlegi állapothoz képest mindenféle változtatás előrelépést kell hogy jelentsen. A részletekről nagy örömmel várnánk egyébként további információkat, hiszen azért itt félok, hogy elvesznek a problémák a részletek között.

Ami konkrét kérdésem lenne: a pedagógusok munkaterhelésének a kérdésköre kapcsán az ön személyes meglátását, véleményét szeretném kérni. Az elmúlt héten megjelent államtitkár asszonnyal egy interjú, ahol erre is utalt, hogy a KLIK végez most egy felmérést, jelen pillanatban is tart ez. Az lenne az igazi kérdésem, hogy vajon, miért a munkaidő-nyilvántartások alapján történik ez meg, hiszen egyértelmű,

hogy ennél jóval nagyobb a pedagógusok leterheltsége, és erre különböző felmérések is rámutatnak, hogy gyakran 40-45 óránál is többet dolgozik a pedagógusok többsége.

Tehát az a kérdésem, hogy ön mit gondol konkrétan a pedagógusok munkaterheltségéről és ennek a felméréséről.

Végül, utolsó kérdésként a megnövekedett adminisztráció kapcsán, hasonlóan osztom az előttem hozzászólókkal együtt az ő aggályait is, ugyanakkor szeretném arra is felhívni a figyelmet, hogy ezek részben a tanárookra hárulnak, részben pedig az ő munkájukat segítő alkalmazottakra, és nagyon fontosnak tartom itt megjegyezni, hogy az ő béremelésük változatlan 2008 óta, tehát úgymond neveltséges bérekért végzik el ezt az igen komoly munkát. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Kucsák alelnök úr, parancsoljon!

KUCSÁK LÁSZLÓ (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Többet hozzászoltunk már, és nyilván indokolt, hogy majd reakcióra is legyen idő, úgyhogy én igyekszem rövidre fogni, és azokra nem nagyon vagy nem részletesen kitérve, amelyek már elhangzottak.

Államtitkár asszony, igazgató úr, köszönjük szépen a tájékoztatást. Én, ha lehet, akkor ahhoz illeszkedve, ahogy elnök úr is fogalmazott, hogy az előttünk álló feladatokra emelve a tekintetünket, erre fókuszáljunk, ennek mentén fogalmaznék meg egy-két dolgot, merthogy az eddigiekről, egyébként akár ebben a körben, vagy az előző ciklusban részben ebben a körben több ízben tudtunk már beszélgetni. Kinek-kinek elhangzott az álláspontja, éreztük, tapasztaltuk, hogy az, ami akkor kialakult, az kinek milyen tapasztalattal szolgált. Nyilván igen sok olyan feladvány van, amit meg kell oldani és megnyugtató válaszokat lehet vagy kell rá találni, és szerintem lehet is.

Én összességében azt tudom elmondani, hogy azok a felvetések, amelyeket Hanesz igazgató úr megfogalmazott, azok jó irányú felvetések. Tehát én a magam részéről hasonlóképpen továbbra is üdvözlöm azt, hogy decentralizációs törekvés fogalmazódik meg.

Nagyon fontos, hogy a KLIK központtól akár a megyei szintekre, akár a járási szintekre valóban érdemi kompetenciák kerüljenek le, és ne csak a járási szintig, hanem az is nagyon üdvözlendő, hogy például praktikusán a munkaerő-felvételnél is egyfajta egyeztetési kötelezettséget fogalmazzunk meg, ami az intézményvezetőkkel, igazgatókkal való egyeztetés kötelezettsége.

A kincstári kártya bevezetése szerintem rendkívül fontos. Ez helyi szinten is több ízben előkerült a választókerületben, a kerületünkben is az intézményvezető kollégák részéről. Ha ezt például mondjuk szeptember 1-jétől be tudnánk vezetni, akkor ez szerintem komoly, apró-cseprőnek tűnő, de a mindennapi működést jelentősen meghatározó kérdéseket, problémákat tudna kezelni.

Az, hogy a stratégiai kérdésekben a KLIK központ vélhetőleg egy mérsékeltébb létszámmal, kisebb apparátussal lesz jelen a továbbiakban, és ezek a bizonyos megyei szintek érdemben be tudnának lépni, ez - ahogy említettem - rendkívül fontos dolog.

Dunai Mónika képviselőtársam említette már, nekünk is volt már alkalmunk beszélni igazgató úrral arról, hogy itt - lévén fővárosi képviselő vagyok - a főváros vonatkozásában rendkívül fontos, hogy végre megjelenjen ez a bizonyos budapesti szint. Hogy ha reményeink szerint hamarosan az szmsz aláíratik és ez lehet egy elrugaskodási pont, akkor nyilván ebben is fel tud gyorsulni az érdemi munka, mert valóban úgy van, hogy a fővárosi tankerületek, a tankerületek vezetői nem jutottak igen széles körűen és naprakészen információkhoz. Tehát ez ebben a vonatkozásban is nagy segítséget fog nyújtani szerintem, mint ahogy az is, hogy végre ez a szint

bekerül oda, ahová mindenféleképpen indokolt lett volna már, hogy korábban is bekerüljön.

Az szmsz-ról tettem említést és a budapesti szintről is. A Klebelsberg-ösztöndíjnál - és erről is tudtunk szót váltani, amit Pósnál alelnök úr említett - nyilván legalábbis azt a szempontot lesz célszerű szem előtt tartani, hogy akkor ezek a bizonyos - ronda szóval - kivezénylések vagy adott helyszínen való munkavégzések nyilván a lakóhelyre vagy a lakóhelyhez közel esően valósuljanak meg, mert az távlatos cél lehet nyilvánvaló módon, ha pedig ez távolabbi munkavégzést jelentene, akkor annak a költségeit is hogyan lehet majd állni.

Az előbb elhangzott felvetések közül egyre én is hadd térjek ki, ami egyébként úgy KLIK-kérdés, hogy sokkal inkább egyébként jogszabályi környezet kérdése. Tehát akár mondjuk a köznevelési törvény vagy a hozzá kapcsolódó rendeleteknek a kérdése, de már korábban is több ízben esett szó arról, hogy az adminisztrációs terhekkel összefüggésben, például praktikusán az iskolatitkárok javadalmazása nem megfelelő módon megoldott, nem rendezett. Tudjuk nagyon jól, hogy ők praktikusán nem kerültek be abba a körbe, amely béremelést tett volna lehetővé. Azzal is tisztában vagyunk, hogy itt az adminisztrációval összefüggésben, különös tekintettel arra, hogy ha a működtető az önkormányzat, akkor a gazdasági ügyintézői feladatkört nem a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ állományába tartozó személy látja el, akkor így nyilvánvaló, hogy az iskolatitkár számára egyébként több feladat jelenik meg, amit el kell látnia. Tehát ebben bizonyos, hogy lépést kell tenni.

Én azt tudom mondani, hogy az ilyen irányú lépésekben a mi támogatásunkat biztos, hogy fogják élvezni. Én nagyon remélem, hogy az eddigi időszak tapasztalataiból jó következtetéseket tudunk levonni, és belátható időn belül kézzelfogható eredménye is tud mutatkozni annak az elgondolásnak, amiről itt néhány felvetést hallhattunk az előbb. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Szabó Szabolcs képviselő úr, parancsoljon!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm szépen a szót. Én is köszönöm a beszámolót, igyekszem nagyon-nagyon rövid lenni, mert a lényeg már képviselőtársaimtól elhangzott.

Csak mint állítás, én is azt megerősíteném, amit itt Hiller István mondott, hogy ha egy rendszer alapjaiban rossz, akkor azt nem lehet reparálni. Már nagyon sok esetben tapasztaltam a munkahelyemen, hogy ha szmsz-módosítással akartak valamit működtetővé tenni, az mindig csak rosszabb lett. Ez egy klasszikus tapasztalat. Ilyenkor valószínűleg célszerű teljesen átgondolni a rendszert, ez a politikai része a dolognak, nyilván ez kevésbé Hanesz úrra vonatkozik.

Ami így az szmsz változtatása kapcsán esetleg bennem kérdésként felmerül, hogy ami egyrészt Budapestről nézve decentralizációnak tűnik, az mondjuk a járások felől nem tűnik-e centralizációnak, hogyha az úgynevezett funkcionális irányítás átkerül megyei szintre. Akkor ha mondjuk ezt arányaiban nézzük, akkor ez vajon, tényleg centralizáció vagy decentralizáció lesz-e? Másrészt arra is rákérdeznék itt a készülő szmsz-szel kapcsolatban, hogy ez valódi decentralizáció vagy dekoncentráció lesz, tehát konkrétan milyen döntési jogkörökben gondolkodnak, ami megyei szintre átkerülne?

Rákérdeznék arra is, hogy még nem ön volt a KLIK vezetője, amikor Szabó Balázs írt egy jelentést a KLIK működéséről, hogy ott a hatékonyságbeli problémák milyenek. Amióta ön vezeti az intézményt, mondta, hogy volt egy fél éve erre, hogy áttekintse, ön feltárt-e olyan problémákat, megoldási lehetőségeket, ami a hatékonyságnak, a pénzelköltésnek a hatékonyságát tudja javítani? Másrészt

megkérdezném, hogy mi a véleménye arról, ami az mfor-on megjelent a napokban, hogy a KLIK hiánya - ha én jól értettem az mfor táblázatát - ilyen havi 5 milliárd forint körül alakul, és valahol 10 milliárdnál tartunk most a hiány tekintetében. Mit várnak erre az évre, és hogy ha ez ilyen ütemben képződik továbbra is, akkor ezt hogyan tudják majd vajon pótolni, hogyan tudják fenntartani a működtetését?

És egy dolog lenne még, amire rákérdeznék, ezt nem mondta Hanesz úr, hogy ezen a bizonyos kártyán milyen keret állna rendelkezésre az igazgatónak, mert nyilván járunk mindannyian iskolákba, ott panaszkodnak az igazgatók, hogy az igazgatói keret gyakorlati értelemben szinte megszűnt, tehát nincs semmi lehetőségük arra, hogy vásároljanak, ezért érdekelne, hogy ez milyenfajta keretet eredményezne.

És még egy dolog, tényleg utoljára: vannak olyan szakiskolák, ahol elég komoly problémák vannak a működtetésben. Még önökhöz tartozik egyelőre, nem az NGM-hez. Például az én körzetemben van olyan iskola, ahol a telefont már kikapcsolták és most éppen a gázszolgáltató fenyegeti őket, hogy a gázt is kikapcsolják, ami mondjuk a tanműhelyek üzemeltetése szempontjából alapvető. Mit lehet az ügyben tenni, hogy a GEO ne azt tudja mondani ilyenkor, hogy sajnos, nincs pénz, és nem fogja tudni, hogy mi lesz a következő hetekben. Hogyan lehet esetleg az ilyen problémákat kezelni? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Farkas Gergely, parancsoljon!

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm szépen. A rendszerszintű kritikákat, észrevételeket már többen elmondták, a Jobbik részéről Dúró Dóra, én csak három kérdést szeretnék feltenni. Bár elnök úr azzal kezdte, hogy inkább a jövőre vonatkozó kérdéseket, elképzeléseit szeretné itt feltárni, én mégis a múlttal kapcsolatban kérdeznék, ugyanis úgy gondolom, hogy egy felelős vezetőnek ez is hozzátartozik a hatásköréhez, a munkaköréhez, hogy a múltban történt esetleges visszasságokat feltárja, kivizsgálja, felelősöket keressen.

Az első kérdés konkrétan itt a Szabó Szabolcs képviselő úr által is feltett költségvetés kapcsán merült fel bennem. Az előző évben lehetett hallani róla, hogy több tízmilliárd forinttal kellett kiegészíteni a KLIK költségvetését, bizonyos helyeken néhány 10 ezer forintos eltérés, rossz tervezés is már egy kirúgáshoz vezethet. Szeretném kérdezni, hogy megvan-e annak a felelőse, hogy egyáltalán hogy történhetett ilyen dolog? Tudjuk jól, hogy nem év közben vettek fel több száz tanárt, nem valami hirtelen kiadás miatt növekedett meg a költségvetés, hogyan történhetett meg ez egy ennyire komoly, nagy költségvetési intézménynél, hogy ennyire nem tudták megbecsülni a költségvetést? Lett-e ennek bármilyen felelőse, kivizsgálták-e ezt a kérdést?

A következő kérdésem arra vonatkozna, hogy körülbelül egy hónappal ezelőtt a sajtóhírekben olvashattunk arról, hogy a Szciantológia Egyház komoly, elsősorban drogprevenciós tevékenységnek álcázott marketingtevékenységet folytat köznevelési intézményekben. Erre önök reagáltak, és talán úgy szólt ez a reakció, hogy a KLIK a tankerületeket naprakész információkkal látja el a Szciantológia Egyház és társszervezeteinek működéséről és módszereiről. Na már most a TASZSZ által kikért adatok azt bizonyítják, hogy több dokumentálható esetben is megtörténtek ezek a rendezvények, tehát úgy érzem, hogy egy kis ellentmondás van a dokumentumok által bizonyítható események és az önök kommunikációja között, hiszen ha naprakész lett volna az információáramlás az önök részéről a tankerületek részére, akkor nem jöhettek volna létre ezek az események, ezek a leginkább tényleg az egyházi tanítások burkolt terjesztésére hivatott események.

Tehát szeretném kérdezni, hogy hogyan fordulhattak ezek elő, és a jövőben milyen határozottabb lépéseket kívánnak tenni annak érdekében, hogy ezeket megelőzzük.

A harmadik rövid kérdés pedig tényleg csak annyi, hogy még talán tavaly ősszel, szintén sajtóhírekben olvashattunk arról, hogy a KLIK-nek a pedagógusok felé egy három évre visszamenő bankszámlavezetési költségekkel kapcsolatos tartozása van. Szeretném kérdezni, hogy azóta sikerült-e ezeket a tartozásokat rendezni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Van-e más képviselői kérdés, hozzászólási szándék? *(Nincs jelzés.)* Ha nincs, akkor megadnám a szót elnök úrnak vagy államtitkár asszonynak, nem tudom, melyikük válaszol. Parancsoljon, elnök úr!

Hanesz József elnök (Klebelsberg Intézményfenntartó Központ) válaszai az elhangzottakra

HANESZ JÓZSEF elnök (Klebelsberg Intézményfenntartó Központ): Köszönöm a szót, elnök asszony. Megpróbálok akkor sorban menni az udvariasság okán is.

Képviselő asszony kérdése: Budapest és a főváros speciális helyzete. A KLIK-ről szóló rendelet módosítása lehetővé tette, hogy egy fővárosi tankerület kerüljön kialakításra. Nyilván a működésünket nagyban segíteni fogja, a főváros 23 tankerületének központi irányítása kevésbé volt rugalmas, mint ahogy ez lesz, nyilván ez a fővárosi tankerület az szmsz-ünk elfogadása után fel is épülhet.

A létszámok, a tankerületek terhelése, mérése. Készítettünk egy 134 mérőpontból álló tankerületi felmérést. Valamennyi, mind a 198 tankerületet felmértük. Ez alapján a 134 pont alapján külső erőt is igénybe vettünk, hogy a szakmai vakság ne borítsa el a tekintetünket. Gyakorlatilag valóban az országban jelentős eltérések mutatkoznak. Ez több kérdésben is felmerült, igyekszem erre egyben válaszolni, ha elnök asszony ezt megengedi. Gyakorlatilag egyetlenegy dolog, ami itt számít, az az objektivitás. Gyakorlatilag az intézmények létszáma, a gyermekek létszáma, a pedagógusok létszáma, az intézmények egymáshoz való távolsága, ez mind-mind mérőpont. Nyilván a rendszer átalakításához külön erőforrást nem kívánunk igénybe venni, és erre szerintem szükség sincsen, de ehhez az kell, hogy a rendelkezésünkre álló erőforrásokat oda allokáljuk, ahol erre szükség van. Ez a létszámokban is és az anyagi erőforrásokban is igaz lehet.

A létszámstop. Én nem fogalmaztam annak idején ennyire sarkosan, én azt kértem a tankerületektől, hogy ameddig nem látjuk át a saját erőforrásainkat, addig kértem őket, hogy ne történjen meg létszám felvétele. Azt gondolom, hogy ez ma már okafogyott. Ott, ahol a létszámhiányok mutatkoznak a feladatellátás tekintetében, ott a létszámok felvehetőek, betölthetőek a státuszok.

Képviselő úr kérdése a megye és a járás viszonyáról. Nem fogalmaznék úgy, hogy az egyik a másik fölé kerül. Én úgy fogalmaztam, és úgy is szeretnék a jövőben is, hogy a funkcionális feladatok átvétele az segítség azoknak a járásoknak, akik jelen pillanatban is és a múltban is küzdöttek megfelelő szakember felvételének hiányával. Csak egy példát szeretnék ezzel kapcsolatban említeni: nem tudott a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ 198-200 közbeszerzési szakjogászt találni.

Azt gondolom, hogy ha ezek a feladatok a megyeközpontba kerülnek, ott a szakemberellátás biztosított lehet. Én ezt nem egymás alá-fölérendeltségnek, hanem inkább egymás támogatásának fognám fel. A plusz megyei szint kialakítása nyilván előkerült a gondolkodásunkban. Azt szeretném ezzel kapcsolatban talán csak

elmondani, hogy igyekeztünk egy meglévő szervezetre telepíteni a feladatokat az olcsóbb működés okán, ennek semmi más egyéb oka nem volt.

Az adminisztrációs terhek. Azt szeretném elmondani, hogy ez több kérdésben is előkerült. Azt tudni kell, hogy a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ a működésekor több mint 2 ezer fenntartótól vette át ezeket a feladatokat. A 2 ezer fenntartó, mint önkormányzati alrendszer elég sokszínűen tartott nyilván sok mindent. Azt is mondhatnám, hogy ezek az önkormányzatok, ennyi szubjektivitás engedtessek meg, én is voltam önkormányzati pénzügyi vezető, nyilván mindenki másképpen gondolta a köznevelés, közoktatás támogatását, én azt gondolom, hogy a végére kell érniünk annak, hogy ne legyen valami teljesen egzakt. Össze kell gyűjtenünk rengeteg olyan adatot, egészen biztosan tudnunk kell mindenről, hogyha jó döntéseket szeretnénk hozni. Ennek ez az oka.

Én azt gondolom, hogy az adminisztrációs terheket olyan formában mindenképpen csökkenteni tudjuk, hogy az szmsz-ünkben is van egy ilyen fordulat, hogy a rendelkezésre álló adatokat még egyszer nem fogjuk bekérni, erre mód sincsen. Nyilván amik a központi rendszerekből elérhetők, azok elérhető adatok, inkább csak az adatpontosításra fogunk a jövőben törekedni.

A Klebelsberg-ösztöndíjjal kapcsolatban azt gondolom, hogy a Klebelsberg-ösztöndíj nagy segítség a pedagógus-utánpótlásban, hiszen vannak szakok, szakmák, ahol hiányokkal küzdünk. Ez a nagyjából azt hiszem, hogy talán francia modellnek nevezhető az, amikor valakinek az általa kijelölt pályán különböző segítséget is nyújtott az állam.

Nyilván a számítások folynak, jelen pillanatban ennek az erőforrásai nincsenek a birtokunkban. Azt gondoljuk, hogy a Klebelsberg-ösztöndíj tekintetében az is egy óriási segítség, hogy a bizonyos területekről az ösztöndíjat elnyert pedagógus kollégák visszamennek a területre, a lakóhelyükhöz közel és ott a segítségünkre vannak a szakos ellátottság javításában.

A szervezeti és működési szabályzatunk, képviselő úr kérdezte. Nyilván a szervezeti és működési szabályzatunk elfogadás előtt áll, az készen van. A szükséges egyeztetéseket lefolytattuk az érdekképviselőkkel, illetve a szakmai szervezetekkel. Gyakorlatilag az elfogadását nem látom távolinak, mondhatnám, egészen közelinek tartom. Nyilván ez fogja meghatározni, hogy mikor is indulhat meg a rendszer átszervezése. És itt is felmerült egy kérdés a megyei jogú tankerületekkel kapcsolatosan. Azért az egy lényeges különbség lesz az elmúlt időszakhoz képest, hogy a megyeközponti tankerületek forrásgazdaként fognak működni, ami azt jelenti, hogy nem a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ központja fogja egyedül kezelni a költségvetési összeget, ami 550 milliárd forint, hanem ezt közelebb tennék a területhez, ez 20 forrásgazdát jelentene pluszban, sokkal gyorsabb így a forrás eljuttatása a területre. A döntések megyei szinten születnének meg, nyilván - újra szeretném mondani - segítő szándékkal a járások tekintetében.

A karbantartással kapcsolatos kérdés. Említettem az intézmények átvételét. Nagyon sokszínű a paletta, ahogy az intézményeket átvettük. XXI. századi is van benne, és nem teljesen XXI. századi is van benne. Azt gondolom, hogy a Klebelsberg Intézményfenntartó Központnak minden kritika ellenére az elsődleges feladata az egyenlőesély-teremtés. Az, hogy ez két év alatt nem volt teljesíthető, nyilván ennek az okait mindannyian tudjuk.

Azt szeretném elmondani, ha konkrét számokról beszélünk, hogy az elmúlt fél évben és az idei első félévben 1 milliárd forintot tudtunk olyan karbantartásokra költeni, amelyek elsősorban közvetlen veszélyelhárításról szóltak, és nyilván megyünk a jobb komfortérzetet elősegítő karbantartások felé.

Azt engedtessek meg, hogy megemlítsem, hogy 2,7 milliárd forint KEOP-os támogatás elköltése zajlik napjainkban. Nagyon büszkék vagyunk arra, hogy 21 intézményt tudunk ebből az uniós forrásból megújítani. Nyilván az ezzel kapcsolatos kiegészítő munkákat is el kell végezni, hogy ezek teljes egészében értékes beruházások legyenek.

A kincstári kártyával kapcsolatban köszönöm szépen a kérdéseket. A kincstári kártya önmagában véve egy eszköz, amely akkor látja el jól a funkcióját, hogyha egy szabályozottság mentén el tudjuk találni a mögé tett forrást, amit egy intézmény elkölthet. Arra a kérdésre, hogy a kincstári kártya pontosan hogyan is fog működni, nyilván szabályozni fogjuk, a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ 77 belső szabályzatot fog elkészíteni az elkövetkezendő hónapokban. Ez ennek az egyik változata. Az egyik szabályzat a kincstári kártyáról fog szólni. A kincstári kártyának kell egy napi limitet meghatározni, nyilvánvalóan meg kell határoznunk egy havit és egy éveset.

Ez roppant egyszerűen visszabontható. Minden intézményre el kell készítenünk azt a költségvetési keretet, amit ő az adott évben önmagára, mint dologi kiadást elkölthet. Ebből kell visszafelé elindulnunk, hiszen a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ, mint költségvetési szerv, tizenkettődelve kapja a támogatását, a bevételeit is igyekszik realizálni. Nyilván a költést is ehhez kell igazítani. E mögött az eszköz mögött folyamatos fedezetnek kell lenni, ezért is fontos az, hogy a forrásgazda nemcsak a központ lesz, hanem a területekre is kerül a forrásból. Itt lesz a kártyának a fedezete. Minden intézményt egyenként kell megvizsgálnunk, hogy pontosan mekkora kincstári kártya fedezet áll majd mögötte.

Hiller képviselő úrnak köszönöm a felvetést. Elnézést, hogy a szakképzésről nem fogok én most itt semmit mondani. Azt gondolom, hogy a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ egy fegyelmezett háttérintézményként kíván működni és nem oktatáspolitikai szakmúhelyként a jövőben. Azt gondolom, hogy a Klebelsberg Intézményfenntartó Központhoz érkező kérdésekre nagy tisztelettel a válaszokat mindig meg fogom adni. A szakképzés ilyen tekintetben nem tartozik a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ hatáskörébe a jövőben. Azt szeretném mondani, hogy azért nemcsak egy központból állt a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ, hanem egy központból és 198 tankerületből.

Én ezt a modellt nem tartom rossznak, egyetlenegy hiátus volt bennem, amikor ezt a dolgot sikerült áttekintennem: a 198 tankerület közvetlen központi irányítása nagyon nehézkes.

Nyilván ezt úgy lehet gyorsítani, hogy ha ebbe a döntési mechanizmusba beiktatunk egy erős derekat, ezt az úgynevezett 20 megyét, szerintem a döntés ott jó helyen van. Erre a humán erőforrásaink biztosítottak, azt gondolom, hogy így a működés biztosított lesz.

Itt is szeretném aláhúzni, hogy ennél esélyteremtőbb módszert én azt gondolom, hogy nem nagyon lehet kitalálni.

Elnök asszony kérdéseire azt engedtessek meg nekem minden tiszteletlenség nélkül, hogy nem gondolom homlokegyenest változásnak, amit a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ most átél. A Klebelsberg Intézményfenntartó Központ azokat a működési korrekciókat hajtja végre, ami nyilvánvalóan az intézményeknek és a fenntartónak is csak pozitív lehet. Ezért mondtam, hogy nem nagyon változik semmi, annyi van, hogy egész egyszerűen megerősítjük ezt a megyei lábat. Ebben látjuk a működés gyorsítását.

Mérések. Végzünk az intézményekkel kapcsolatban is méréseket. Nyilván több hónapba telt a 198 tankerület mérése objektív számok alapján, 6 ezer feladatellátási helyünk van. Szeretnénk ezen végigérni, ez a mérés - újra szeretném mondani -

folyamatban van. Az intézményeket is mérni kívánjuk objektív mutatók alapján a jövőben.

Az önkormányzatok támogatásával kapcsolatban azt gondolom, hogy nem baj, nem sértő, hogyha az önkormányzatok támogatják továbbra is a településükön működő iskolákat, intézményeket. Nyilván erejükhez mértén támogatják. Azt gondolom, hogy a településen élő gyerekek járnak továbbra is a települési iskolákba zömével, ezt köszönettel vesszük az önkormányzatoktól.

A működtetési anomáliákkal kapcsolatosan nem találkozunk eget-földet rengető ellentétekkel. Nyilván ott, ahol az önkormányzat a működtető, ott megvannak a tapasztalati számai az elmúlt időszakban, a költségvetési rendeletébe beállítja ezeket a számokat, és gyakorlatilag ott azt mondom, hogy nagyon-nagyon kevés dolog változott, a működtetéssel különösebb problémát nem látunk.

Nemzetközi összehasonlításban a nevelés-oktatást segítő közalkalmazottak létszáma a pedagóguslétszám 10 százaléka. Minden 10 pedagógusra egy nevelés-oktatást segítő kolléga jut. Nyilván az intézményrendszerünk bizonyos része ezt jobban igényelné, és van, ahol talán kevésbé.

Azt tudom ezzel kapcsolatban elmondani, hogy ezt a számot jelen pillanatban megfelelőnek tartjuk a feladatellátás tekintetében.

A tankönyvfelelősök 100 forintját kérdezte tőlem elnök asszony. Igen, van, ahol ezt még rendeznie kell a Klebelsberg Intézményfenntartó Központnak, ugyanolyan elintéznivaló, mint ahogy sok minden más is, igyekszünk az örökségünkön keresztül átérni, és akkor ezeket a dolgokat rendezni. Hozzáteszem: a pedagógusok 100 forintjának nagy részét a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ már kifizette.

Pedagógus-munkaterhelés, illetve pedagógus-illetmény. Végeztünk felmérést a pedagógus-munkaterhelés tekintetében érdekképviselési kérésre. Az alapképzésben az átlagos óraszám-leterheltség 23,72 óra, középiskolában 23,91 óra.

A munkaidő-nyilvántartást éri kritika. A munkaidő-nyilvántartás jelen pillanatban a jogi szabályozás szerint a munkáltató egyetlen eszköze arra, hogy a munkavállalók munkaidejét nyilvántartsa. Nyilván én arra buzdítom az intézményvezetőket - mint ahogy magam is munkáltató volnék -, hogy ezt pontosan kell vezetni. Elnézést kérek, amennyiben egy konkrét eset nem kerül elélem, én ezzel az információval vajmi keveset tudok kezdeni. Én szépen kérem, ha ilyen konkrét eset kerülne elő, akkor arról hadd szerezzek tudomást, csak azért, hogy akkor esetleg ezt a rossz módszert tudjuk felszámolni, és akkor megnéznénk, hogy egyáltalán mi az a mérőszám, aminek mentén el tudunk indulni.

Köszönöm szépen azt, hogyha az előttünk álló feladatok felé tekint a bizottság és ebben támogatja a Klebelsberg Intézményfenntartó Központot. Nyilván a szervezeti és működési szabályzatunk sok mindent meg fog határozni. Az biztos, hogy a cél - mert ebből az szmsz-ből ez jön le - az én legjobb tudásom szerint, hogy a működésünk rugalmasabb lesz, gyorsabb lesz és hatékonyabb lesz. Nyilván, amit említettem, 77 belső irányítási eszközt, vagyis szabályzatot kell még kialakítanunk ahhoz, hogy ez a működés teljes egészében megfelelő szintű legyen.

Szabó képviselő úr a járások tekintetében kérdezett, hogy ez most visszacentralizálása-e a járások tekintetében a feladatoknak. Azt gondolnám, hogy szeretném aláhúzni: azokat a területeket igyekeztünk, igyekszünk a járásban megerősíteni, amire nem volt megfelelő szakembergárda. Nyilván a tanügyigazgatás rendben van. A funkcionális feladatokhoz úgy láttuk, hogy a járásokban elég humánerő nem állt rendelkezésre, és azt gondoljuk, hogy ennek a megyében a helye.

Az adóssággal kapcsolatos kérdés. A Klebelsberg Intézményfenntartó Központ elég nagy, azt is mondhatnám, hogy nagyon nagy. Az 550 milliárd forintos éves költségvetési keretéhez képest ez az 5 milliárd forint, ami megjelent tegnap, 5-7

milliárd forint közötti különbség jelent meg, hogy ennyit nőtt egy hónap alatt a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ adóssága. Ez pontosan azért lehet így, a forrás biztosított, hogy ez ne így legyen, egész egyszerűen most még annyira nem kellően gyors a működés, hogy mire végigér a rendszeren egy igény, és az kifizetésre kerül, addigra elég sok nap eltelik. Pontosan ez erősít meg bennünket abban, hogy a megyeközpontok megerősítésével az ügyintézési határidők, a számlák ellenőrzése, kifizetése le fog rövidülni, így ezek a számok nem fognak bennünket ilyen szempontból zavarba ejteni.

Azt el szeretném mondani, hogy nagyon gyorsan változik a Klebelsberg Intézményfenntartó Központnál ez a szám. A mai napon fizettünk ki 1,5 milliárd forintot, tehát ez a tegnapi adat már nem adat. Nyilván itt a számok nagysága az, ami elrettentő lehet, a teljes költségvetéshez képest mégsem annyira.

A kincstári kártyával kapcsolatos fedezetet elmondtam, nyilván ez intézményenként kerül kialakításra.

Farkas képviselő úr kérdezte, hogy ki a tervezés felelőse. Azt gondolom, hogy erre már utaltam. 2000 fenntartóból egy fenntartóba kerültek át az intézmények. Nyilván nagyon nehéz megmondani, hogy pontosan minden önkormányzat hány forintot és milyen jogcímen költött a köznevelésre. Elindult egy tervezési folyamat tapasztalati számok alapján. Azt gondolom, hogy én felelőst nem keresnek a magam részéről, inkább arra törekednék, hogy a jövőben ez a költségvetési fedezet elégséges legyen a működésre. Erre minden lehetőségünk adott.

A szcientológiával kapcsolatosan: van egy félreértés a szcientológia és a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ ügyében. Megnéztem a kollégákkal, valóban voltak olyan rendezvényeken pedagógusok, amiről később kiderült, hogy nem pontosan tiszta forrásból finanszírozódott, de mint magánemberek. Szeretném elmondani, hogy őket sem az intézmény, sem a fenntartó nem küldte el ezekre a rendezvényekre, aki ezen részt vett, magánemberként vett részt, az esetek többségében nem is lehetett tudni, nem is láttuk akkor a rendező személyét. Nyilván erre a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ a különböző szervezetektől támogatást kap, hogy ezt a szcientológiát rendezni tudja.

A kompenzáció utolsó felvetésként. A mai napig 38 500 pedagógus és közalkalmazott adta be a számlakompenzációs igényét, és közelítőleg 500 millió forintot fizetett ki a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ, és a továbbiakban is várjuk a pedagógusok jelentkezését ezen költségtérítés tekintetében. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Mendrey László, a PDSZ elnöke jelezte hozzászólási szándékát. Ehhez a napirendhez szeretne hozzászólni vagy a következőhöz? (*Mendrey László: Ehhez is.*) Ehhez is, és az államtitkár asszonyhoz is? (*Mendrey László: Igen.*) Jó, akkor erről a bizottságnak szavaznia kell. Kérdezem, hogy ki az, aki támogatja, hogy Mendrey László hozzászólhasson ehhez és a következő napirendi ponthoz is. Aki igen, az jelezze! (*Szavazás.*) Volt-e ellenszavazat? (*Nincs jelzés.*) Tartózkodás? (*Szavazás.*) 1 tartózkodással a bizottság támogatta.

Parancsoljon, kérem, hogy fáradjon az asztalhoz és tegye fel kérdéseit elnök úrnak.

Mendrey László elnök (Pedagógusok Demokratikus Szakszervezete) hozzászólása

MENDREY LÁSZLÓ elnök (Pedagógusok Demokratikus Szakszervezete): Tisztelt Bizottság! Elnök Asszony! Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a lehetőséget, hogy

megszólalhatok. Nem leszek udvarias. Nem szeretnék visszaélni a vendégjoggal, de nem leszek udvarias.

A PDSZ sosem rejtette véka alá azt, hogy mit gondol a Klebelsberg Intézményfenntartó Központról. Ma is azt gondoljuk, mint két évvel ezelőtt, hogy idegen test a közoktatásban - még akkor is, ha ma köznevelésnek nevezik -, a rendszerváltást követő időszakában nincs helye ennek a szervezetnek. Ezt a mai meghallgatás is kiválóan bizonyítja, hiszen ott tartunk az egykori sikertörténetként aposztrófált indulás után nagyjából két évvel, két és fél évvel, hogy még mindig a helyét keresi, hogy hogyan kellene csinálni, hogyan kellene átalakulni. Én azt gondolom, hogy ez mindennél fényesebb jelzés arra, hogy magával a szervezettel is gond van.

Az, hogy a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ nem működik jól, illetve hogy egyszerűbben fogalmazzak, rosszul működik, ennek nyilván van egyfajta szervezeti oka, hiszen 198 tankerületet egy központba irányítani, arra még a megálmódója is egy évvel ezelőtt kijelentette, hogy nem gondolta, hogy ez ennyire nehéz feladat. Nem véletlen, hogy távozott az előző elnöke ennek az intézménynek. Azt gondolom, hogy lehetünk nagyvonalúak, de talán nem kellene azt a néhány 10 milliárd forintot, ami ott adósságként hátra maradt, úgy hagyni, hogy nem vizsgálánánk, lehet, hogy kellene ezt vizsgálni, hiszen oly sok mindent vizsgálnak, ami ennél sokkal kevesebb pénz.

De azt gondolom, hogy a jelenlegi elnök úr, bár minden tisztelem az övé azért a heroikus munkáért, amit végez, ő személyében is felelős ezekért a dolgokért, amiket itt problémaként látunk.

Kezdem rögtön akkor itt a legutolsóval, amivel befejezte, ezzel a bizonyos bankszámla-kompenzációs dologgal, ami nagyjából másfél-két évvel ezelőtt bukkant elő. Igen nehezen sikerült a PDSZ egy képviselőjének ezt a dolgot kúriai szintre elvinni, és a Kúria neki adott igazat a követelésében. Ezek a követelések ott vannak ön előtt, illetve a Kúria ítélete ott van ön előtt, hiszen 2014 decemberében az illető hölgyel és egy kollégámmal együtt kerestük fel ez ügyben, ahol ön közölte, hogy megvár minden tájékoztatást arról, kéri a miénket is, hogy írjuk le. Ezt egy pár napon belül megkapta, itt van a tértivevényes visszaigazoló levél. Ön azt ígérte, hogy akkor, amikor minden véleményt begyűjtött, akkor közös egyeztetést fog folytatni, és akkor majd megszületik az a határozat, ami megszületik.

Ezek után azt tapasztaljuk, ön is mondta, hogy megkezdődtek a kifizetések. Olyan kifizetések, amelyek nem veszik figyelembe a Kúria ítéletét, ezek a kifizetések a költségtérítést jövedelemként könyvelik el, adót, járulékokat, minden egyéb ilyenkor szokásos összeget levonnak belőle, ami megítélésünk szerint és a jog szerint, jogászunk álláspontja szerint sem indokolt, hiszen egyszer már adózott jövedelmünkből vonták le ezt a költségtérítést. Nem értjük, nem tudjuk, hogy ön kivel egyeztetett, melyik érdekvédelmi szervezettel, szeretném, hogyha ezt ön megnevezné, és minek alapján döntenek vagy döntöttek úgy a tankerületek - nem tudom, van-e erre központi utasítás a KLIK-től vagy a tankerületektől -, hogy ez így történjen meg, ezeknek az összegeknek a levonásával.

Sok-sok 10 ezer forinttal lesznek szegényebbek a pedagógusaink, szerintem ezt nem engedhetjük meg magunknak, még akkor sem, hogyha olyan nagyon jól állunk is, mint ahogy azt számtalanszor halljuk a médiából, hogy a pedagógusok ismét és ismét és ismét fizetésemelést kapnak. És hogyha már a bérnél tartunk, a pedagógusok munkaterhelését is meg kell hogy említsem.

Régi követelésünk ez, hogy az Emberi Erőforrások Minisztériuma végezzen egy valóban független résztvevővel egy munkaidő-felmérést. Mint ahogy ezt 2010-ben megtette két itt ülő, jelen lévő, általam igen tisztelt képviselő és oktatáspolitikus úr

volt a kezdeményezője, Kerpen Gábor és Hiller István, akinek idején ez a felmérés megtörtént, amelynek kapcsán kiderült, hogy a pedagógusok 22 óra kötelező óra mellett heti átlagban 51 órát teljesítettek 2010-ben.

Azóta átalakult a pedagógusok munkaterhelése, nekem úgy tűnik, hogy Hanesz úr nincs tisztában azzal, hogy a pedagógusok munkája miből áll össze a kötelező órákon kívül. Van még az a bizonyos neveléssel, oktatással lekötött órák feletti 8 óra, amiből kijön a 32, és még az afölötti időszak.

Nem beszélve arról, hogy ön is elismerte, államtitkár asszony is elismerte, hogy nem egészen 24 óra a pedagógusok átlagos munkaterhelése, a kötelező órákat tekintve. Ugyan ezt nem tették hozzá, de ezt tegyük hozzá, mert ez így állja meg a helyét. Az összes többi pedig ezután rakódik rá. De ez a nem egészen 24 is több annál a 22-nél, amit 2013. január 22-én az EMMI képviselői és a vele együttműködő szakszervezetek megállapodásban írtak alá, és a miniszter aláírásával garantálta a 22 órának a vetítési alapját, hogy ennek alapján fognak pedagógusokat felvenni.

Azt látjuk, hogy a kollégáink rengeteget túlóráznak, azt látjuk, hogy ezt teljesen ingyen teszik, hiszen nincsen túlóra-kifizetés, minden egyes ellenkező állítás dacára.

Azt is említettem az előbb, hogy nyilván van személyes felelőse is a KLIK működésének, én megmondom őszintén, mi önt tartjuk ennek a felelősének. Az elődje beismerte azt, hogy neki végül is nem sikerült... vagy beismertették vele, ezt nem tudom, de felállt. Én azt gondolom, hogy ehhez a beismeréshez hozzájárul az, elmondom önnek és önöknek is, hogy mi tegnap kezdeményeztük Balog miniszter úrnál az ön felmentését, hiszen nem felel meg azoknak az előírásoknak, nem teszi azokat a dolgokat, amelyeket az önre vonatkozó jogszabályok előírnak, egész egyszerűen nem válaszol az önhöz eljuttatott beadványokra. Az elmúlt hónapban négyet juttattunk el önhöz, ha kíváncsi, akkor meg tudom mutatni, itt vannak a beadványok az átvételi elismervénnyel, tértivevényel együtt. Ezek a beadványok vonatkoztak például az előbb már említett költségtérítésre, vonatkoztak a pedagógusok munkaterhelésére, és nagyon-nagyon súlyos módon gátolta a mi munkánkat, hogy nem válaszolt az EMMI-vel folytatott sztrájkbizottsági tárgyalások idején erre a pedagógusok úgynevezett elégséges szolgáltatását illető kérdésre. Nem kaptunk választ, nem értem, hogy miért nem kaptunk választ. Lehet, hogy nem ön a hibás, hanem a rendszer, de ezt a rendszert ön működteti. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Kérdezem elnök urat, hogy kíván-e reagálni Mendrey László hozzászólására. *(Hanesz József jelzi, hogy igen.)* Parancsoljon!

Hanesz József elnök (Klebelsberg Intézményfenntartó Központ) válaszai

HANESZ JÓZSEF elnök (Klebelsberg Intézményfenntartó Központ): Köszönöm szépen. Én udvarias lennék, ha lehet. Valóban azt gondolom, hogy a személyi felelősségről mindenfajta emlékeztetés nélkül is azt gondolom, hogy mindenki számára nyilvánvaló, hogy ha valaki ebbe a székbe ül, az vállalja is ezt a személyi felelősséget. Valóban aktív megkeresőnk az érdekképviselőt, amit köszönünk szépen, mindenesetre biztos, hogy jobbító szándékkal fordul hozzánk.

Nyilván igyekszünk is megfelelni azoknak az adatszolgáltatási kötelezettségeinknek, amelyeket az érdekképviselőtőlünk kér, de egész egyszerűen azokat a fajta adatokat, hogy a pedagógusokat korfa szerint mutassuk ki, elnézést kérek, 110 477 pedagógus tekintetében ilyen adatot - ez szenzitív adat nyilvánvalóan - nem mindenki tart nyilván, ehhez idő kell. Szeretném kérni az érdekképviselőt, hogy ezt az időt adja meg számunkra.

Köszönöm az elnök úr felvetését, hogy nem vagyok tisztában a pedagógus munkával. Mindannyiunknak van mit tanulni, azt gondolom. A fenntartó igyekezni fog a pedagógusmunka minden csínját-bínját megtanulni, azt gondolom, hogy vannak erre nagyon jól felkészült kollégáim, akik több évtizede ezt a munkát végzik.

Köszönöm ezeket a felvetéseket, mindenféle körülmények között a jövőben folytatott közös munka alapjának tekintem. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen elnök úrnak és államtitkár asszonynak a tájékoztatót, és hogy rendelkezésünkre álltak. További jó munkát kívánok! Ezzel a 3. napirendi pontot lezárom.

Tájékoztató a köznevelési törvény várható módosításairól, valamint a pedagógus-életpályamodell alakulásáról

Rátérünk a 4. napirendi pontra, amely egy tájékoztató a köznevelési törvény várható módosításairól, valamint a pedagógus-életpályamodell alakulásáról. Köszöntöm Czunyniné dr. Bertalan Judit köznevelésért felelős államtitkár asszonyt. Képviselőtársaimnak pedig jelezném, hogy államtitkár asszony 14 óráig tud a rendelkezésünkre állni. Kérem, hogy az időbeosztására legyünk tekintettel.

Akkor megadnám a szót államtitkár asszonynak a tájékoztatóra. Parancsoljon!

Czunyné dr. Bertalan Judit köznevelésért felelős államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztérium) szóbeli tájékoztatója

CZUNYINÉ DR. BERTALAN JUDIT köznevelésért felelős államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Elnök Asszony! Köszönöm szépen a szót és a lehetőséget. Bár rendkívül inspiratív volt az elmúlt néhány percnél a vitája, mégis önfegyelmet gyakorolok és néhány kérdésre nem térnék vissza, tekintettel arra, hogy az ön által megküldött meghívó két területet jelöl meg az államtitkár számára, amiről a bizottság tájékoztatást szeretne kérni.

Az egyik a köznevelési törvény aktuális változásai, módosításai, a másik pedig a pedagógus-életpályamodell teljesülése és az ezzel összefüggő esetleges tervezett módosítások vagy változások.

A köznevelési törvény változtatásai tekintetében különösebben novumról nem tudok a bizottságnak tájékoztatást adni, hiszen az őszi ülés szak folyamán egyrészt az előbb részletesen tárgyalt Klebelsberg Intézményfenntartó Központ szervezetét, valamint egyes oktatást segítő háttérintézmények integrációját, összevonását érintő köznevelési törvény módosítását a parlament elfogadta. Ennek a végrehajtása, illetve az ehhez kapcsolódó végrehajtási szabályok megjelentek, illetve már az átalakítás vagy az oktatást segítő háttérintézmények, úgy az Oktatáskutató és Fejlesztő Intézet, az Oktatási Hivatal és a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ belső átalakítása, illetve a másik két nevezett háttérintézmény esetében pedig funkcionális tekintetben is és szakmai feladat tekintetében is átrendeződés van folyamatban. Ezeknek az évre vetítetten április 1-je, illetve folyamatos a teljesülése. Nyilván tekintettel a tanítási év folyamatára, hiszen az érettségi-szervezés, érettségi, felvételi és egyéb tanügyi adminisztrációk biztonságos vitelét a háttérintézményeknek meg kell tartania és biztosítania kell.

A köznevelési törvény olyan irányú módosítása most a napirenden, amely az őszi ülés szakban elfogadott vagy ezt érintő lenne, nincsen. Tehát azt gondolom, hogy ami érintőleges, és amiről itt a korábbiakban szó volt, az még nincs a parlament előtt, illetve nem tárgyalt.

Azt gondolom, hogy ez a köznevelési törvény változásait érintő rövid és mondjuk úgy, hogy inkább csak ráutaló tájékoztató. E tekintetben nyilván állok a kérdések elé.

Ami sokkal izgalmasabb, és nyilván most már egy, mondhatnám úgy, hogy teljesítési időszak után vagyunk, ez a pedagógus-életpályarendszer bevezetését követő, és elsősorban a pedagógusok minősítését érintő tapasztalatok összegzése. Itt jelezném a tisztelt bizottság számára, hogy már a nyári időszakban azt a rendeletet és azt az útmutatót, amely a pedagógus-portfólió feltöltésének gyakorlati részleteit, kérdéseit rendezte, már az őszi és tavaszi portfólió-feltöltés idejére némiképp eljárásjogilag és tartalmilag egyszerűsítettük, látván azt, hogy a pedagógusmunka elvégzéséhez és a pedagógus minősítéséhez nem számszerű, hanem tartalmi minősítésre van szükség. A minősítések okán már szeptembertől, de azt gondolom, hogy januártól is látható az a pedagógus II., illetve a mestertanár fokozatba sorolt jelentős minőségi bérnövekmény, amely a pedagógus-életpályával ezt a mondjuk úgy, hogy kialakított rendszert jellemzi. E tekintetben negatív visszajelzésünk nincsen.

Folyik egy felmérés, amely a kutatótanárok tekintetében a pedagógus-életpálya tartalmi kiegészítését és egy, a köznevelés rendszerében az átlagos napi oktatási, tanítási, nevelési feladaton túli feladat-elismerésének a rendszerét segít kialakítani. Azt gondolom, hogy itt is az az 1000 pedagógus, akit ebbe a körbe bevontunk, valóban olyan gyakorlati tapasztalatokat tud ennek a projektnek a keretében a minősítési rendszerhez hozzáadni, ami akár a tanárképzés, tanítóképzés gyakorlati terepmunkájában való részvétel, akár pedig egyéb, a gyermekek tanulását, tanítását, versenyeken való részvételét, eredményességét ismeri el. Nyilván ami most fontos, hogy az a pedagógus-életpályamodell, amely a közsférában elsőként a pedagógustársadalom számára megnyílt, az a pedagógus II. minősítési kategória, illetve a mesterpedagógusok számának növelését eredményezi. Egyébként a miniszter úr megjelentette már a 2016. évi mesterpedagógusi felhívást és keretszámokat, látható az is, hogy ennek mind a számaival, mind pedig a szükséges feltételeivel rendelkezünk, hiszen a költségvetésben a pedagógus-életpálya kifuttatásához ennek a szükséges fedezete a hatástanulmány részében a pedagógus-életpályának számított tétel volt. Ezért nyugodtan és gyakorlatilag mondjuk úgy, hogy megalapozottan került miniszter úr által meghirdetésre a 2016. évi mesterpedagógusok minősítési rendjének a felhívása.

Azt gondolom, hogy ennek a rendszernek most láthatóak azok a stabilitási jegyei, amely a minősítések után a pedagógusok számára valóban egy, a pedagógus-életpályával ígért és jelentős bérnövekedést jelent. Abban a tekintetben pedig helyettes államtitkár asszony irányításával és a köznevelés-irányítási főosztállyal folyik egy olyan munka, amely a pedagógus-életpályamodell tartalmát tekintően azt a fajta minőségi munkavégzést és azokat a fajta mondjuk úgy, hogy minősítési feltételeket is igyekszik figyelembe venni, amely arra alkalmas, hogy az alapkonstrukció mellett a minőségi többletmunka elismerésre tudjon kerülni a pedagógus-életpályamodell keretein belül.

E tekintetben azonban hadd kérjem a bizottság megnyugtató türelmét, hiszen az első és legfontosabb feladatunk az volt, hogy a pedagógus-életpályamodell és a hozzá fűzött minősítéssel adható és elvárt bérnövekménye a pedagógusoknak a pedagógusminősítési eljárás során valóban tudjon a pedagógusok számára elérhetővé válni. Ezt a pedagógus-életpályamodell, mint konstrukció, és mint a tanárok és a pedagógustársadalom számára megalkotott rendszer bizonyította az eddigi számaink szerint. Azt gondolom, hogy ideje és alkalma kell legyen annak, hogy a minőségi többletmunka helyét megkeressük a pedagógus-életpályamodellben.

A számaink jók, egyébként a minősítési eljárások folynak, tehát a szakértők a portfóliók feldolgozásán dolgoznak, tehát a pedagógus-életpályamodellben ütemezett és a hozzá kapcsolódó béremelkedés, bérnövekmény garantált, és ennek a forrásoldali fedezete is megvan a 2015-ös, illetve nyilván az ezt követő költségvetésekben.

Röviden, elnök asszony, ha megengedi, akkor ennyit szerettem volna összefoglalóan az ön által megjelölt napirendi pontban hivatkozott témákról mondani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. A képviselő hölgyek, urak részéről ki kíván hozzászólni, kérdést feltenni? Hiller István, parancsoljon!

Kérdések, hozzászólások

DR. HILLER ISTVÁN (MSZP): Tisztelt Államtitkár Asszony! Azok a részletek, amelyek ismertetésre kerültek, ezek beleilleszkednek abba a sorba, amit követnek az elmúlt évben. Önök kormányoznak, tegyék jól a dolgukat. Ezért nem kértem volna szót.

Azért viszont igen, hogy a pedagógus-életpályamodell egészében azért mégiscsak egy jelentős tartópillért ütöttek ki a költségvetési törvénnyel, illetve a költségvetési törvény elfogadásának időszakában azzal, hogy az alapot, ami végül is arra adott volna módot, hogy a mindenkori minimálbér változásával, emelésével a pedagógus-életpályamodell alapja is emelkedik, és ez a törvényben volt, ezt kivették.

Azt hiszem, hogy ez nincsen rendben. Ez azt a biztonságot vette el a pedagógusoktól, amiért éveken keresztül az ön elődje érvelt. Nem akarom szembesíteni az elődjével, mert most ön az államtitkár, tehát nyilván az ön gondolataiért ön saját maga a felelős. Lát-e arra a minisztériumban, a kormányban lépéslehetőséget, hogy ezt az alapot, magyarul... *(Az ajtóban állók véletlenül lekapcsolják a világítást.)* Látja, még a villany is kimegy, amikor ilyen szörnyűségről beszélünk. *(Derültség.)* De ez nem az ellenzék ármánya. *(Dr. Pósnán László: De jó időzítés!)* Hát szervezni tudni kell, ez így van.

Na jó, akkor 20 másodperc pauza után térjünk vissza, azt akartam kérdezni, hogy lát-e arra törekvést vagy lehetőséget, hogy a mindenkori minimálbér, mint a pedagógus-életpálya számításának alapja, az visszatér a rendszerbe, vagy úgy gondolják, hogy az a jelenlegi helyzet, ami most van, és ami a kiszámíthatóságot igazából a mindenkori költségvetéshez köti, magyarul: kiszámíthatatlanabbá vált, az megmarad. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Ikotity alelnök úr, parancsoljon!

IKOTITY ISTVÁN (LMP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Asszony! Engedje meg, hogy két kérdést feltegyek, ami az átalakításhoz kötődik.

Az egyik az lenne, hogy néhány héttel ezelőtt, két héttel ezelőtt, ha jól emlékszem, Palkovics felsőoktatásért felelős államtitkár úr volt itt, és akkor is elhangzott, megígértem neki is, hogy önnek teszem fel sokkal inkább ezt a kérdést. Egy múlt heti interjúját idézem vissza, a szakpolitika kimondta, hogy a diplomához vezető úton a belépő a nyelvvizsga. Az európai uniós államokban ez elvárható. Az a kérdésem, hogy tesznek-e ez iránt lépéseket.

Nyilván kilátásban van az 2020-tól, hogy a felvételinek ez követelménye lesz, történik-e valamilyen nyelvoktatási reform, terveznek-e ilyesmit? Feltétlenül szükségesnek látszik ez, hiszen ahhoz, hogy valaki a közoktatásból a felsőoktatásba átkerüljön, ahhoz ez egy feltétel lesz. A jelenlegi nyelvoktatás nincs azon a szinten, hogy felkészítsen, és a NAT-ban sem szerepel az, hogy kötelező lenne a nyelvvizsgaszintre való felkészítés.

A másik pedig egy jóval rövidebben megfogalmazható kérdés: az átalakítások kapcsán lehet-e valamivel többet tudni a 9 évfolyamos alapképzés koncepciójáról?

Várható-e ebben előrelépés, lehet-e erről önnek valamilyen tájékoztatást adni most a számunkra? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Más képviselői kérdés? Szabó Szabolcs, parancsoljon!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Egyrészt ami az életpályamodellt illeti, őszintén szólva nekünk is nagyon nagy problémáink vannak azzal, hogy az illetményalap minimálbérhez kötése megszűnik. Innentől kezdve az a probléma merülhet fel, hogy hosszú évek alatt majd szépen elinflálódhat ez az egész korábbi béremelés.

Itt konkrétan azt kérdezném meg, hogy akkor egészen pontosan hogyan lehet azt garantálni, hogy ez megmaradjon? Azon kívül, hogy az adott év költségvetése során éppen mennyi pénz kerül be a rendszerbe, amire nyilván önmagában garanciát senki nem tud nyújtani, hiszen egy adott évre vonatkozik a költségvetés.

Ami a köznevelési törvényre vonatkozik, mondta államtitkár asszony, hogy a közeljövőben változás vagy változtatási törekvésük nincs. Én azért egy problémára felhívnám a figyelmét, amire mindenféleképpen érdemes lenne nagyobb figyelmet szentelni: ez az alapítványi iskolák kérdése, elsősorban az ő finanszírozásukkal kapcsolatos kérdés, hogy a hány százalékát kapják meg a normatívának.

Azt látjuk ugyanis, hogy ezek az alapítványi iskolák közfeladatot látnak el, és láthatóan egyébként olcsóbban, mint mondjuk egy KLIK-hez tartozó intézmény, hiszen ők a költségeiknek csak egy bizonyos részét kapják meg, a működést gyakorlatilag maguknak kell ilyen értelemben előállítani, mármint az ahhoz szükséges költségfedezetet, tehát mindenféleképpen olcsóbban látják el ugyanazt a feladatot, mint egy normál KLIK-es, vagy majd mondjuk nyártól NGM-es fenntartású intézmény.

Tehát a kérdésem konkrétan arra vonatkozik, hogy ezzel kapcsolatban terveznek-e valamit, vagy a költségvetési törvényben mondjuk a jövő évre vonatkozóan, vagy a köznevelési törvényben ezzel kapcsolatban terveznek-e valamit. És bár nem kifejezetten a törvényhez kapcsolódik, hanem ilyen szabályozási kérdés, de azért feltenném, hogy mi volt annak az oka, hogy ez a bizonyos szakmaszervezeti döntés ilyen későn jutott el az iskolákhoz? *(Közbeszólás: Szakképzés.)* Igen, a szakképzéssel kapcsolatos szervezeti döntés, mert ha jól emlékszem a mostani szabályozásra, talán ezt egy kormányrendelet szabályozza, hogy 6 hónappal előtte ennek meg kellene lennie, és ezt most... *(Czunyiné dr. Bertalan Judit: A szakképzési törvény szabályozza.)*... akkor a szakképzési törvény szabályozza. Most az meg a jelentkezési határidő letelte előtt 3 nappal került nyilvánosságra. Tudom, itt kibeszélek a keretből, mert ez nem a köznevelési törvényhez tartozik, de mivel egy aktuális kérdés, ezért ezt mindenféleképpen megkérdezném. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Más hozzászólási szándék? Pószán alelnök úr, parancsoljon!

DR. PÓSZÁN LÁSZLÓ (Fidesz), a bizottság alelnöke: Azt szeretném csak megkérdezni, hogy korábban, évekkel ezelőtt olyan érvelések voltak, a 2000-es évek közepe táján, emlékeim szerint még Magyar Bálint volt az oktatásért felelős miniszter, hogy azért nem kell az egyetemeken, főiskolákon felvételi, mert úgymint van érettségi, és miért tegyük ki kétszeri nagy megpróbáltatásnak a gyerekeket.

Most a középiskolában van felvételi, sokszor nem is akármilyen. Jó-e az, hogy előrehozzuk a traumát és a 18 éves, nagykorúságukat betöltő fiatalokat pedig ebből a szempontból ettől mentesítjük, és lényegében csak az érettségien elért eredmények

jelentik a bejutási feltételeket? Amellyel kapcsolatban egyébként nem egy esetben a felsőoktatási intézmények - szerintem okkal és joggal - vetik fel azt, hogy ők egy „hozott anyag”-ból kénytelenek dolgozni, és nem biztos, hogy feltétlenül mindig azok kerülnek be, akik odavalók.

Magyarán: azt szeretném megkérdezni, hogy a közoktatási rendszerben érdemes-e és kell-e fenntartani egy ilyen típusú felvételi rendszert, van-e erre vonatkozóan bármiféle felülvizsgálati szándék.

Illetve van még egy felvetésem vagy kérdésem: hosszú időn keresztül Magyarországon mindenki, szinte pártállástól függetlenül hivatkozott a finn példára, Finnország így, a finn modell úgy, nem tudom, hogy még merre, meddig. Alkalomadtán voltak óvatosabb ellenvélemények is, most a finnek megint előálltak valami teljesen más dologgal ahhoz képest, amit eddig csináltak.

Ennek megfelelően az oktatásirányításban van-e azért arra vonatkozó szándék, hogy az ilyen mintának kikiáltott korábbi modelleket azért kellő fenntartással kezeljük? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Van-e más képviselői hozzászólási szándék? *(Nincs jelzés.)* Nem látok jelzést.

Akkor én még feltennék kérdéseket államtitkár asszonynak. Az Országgyűlésnek a kormány által elküldött tavaszi munkatervében szerepel a köznevelési törvény módosításának a terve. Ott egy közepes nagyságrendű módosításról van szó, ami az etikaoktatást, a fogalmak pontosítását, illetve a szervezeti átalakítást érintené. Akkor erről kérdezném államtitkár asszonyt, hogy ez jön-e akkor mégis vagy áttolódik őszre, vagy lesz-e egyáltalán belőle valami.

Az életpályamoddellel kapcsolatban nem ismétlem meg azt, amit a minimálbérrel kapcsolatban itt képviselőtársaim elmondtak, de teljes mértékben egyetértek vele.

Az életpályamoddellel kapcsolatos szakmai kérdéseimre térnék rá így, egyrészt, hogy a kutatótanári fokozatot említette államtitkár asszony, hogy annak a kritériumrendszerét fogják átalakítani, illetve azon dolgoznak most. Itt milyen viszonyt fognak felállítani mondjuk a mestertanári, kutatótanári viszonylatban, hogy ennek a két fokozatnak az egymáshoz való viszonya fog-e változni, illetve kik vesznek részt ennek a módosításnak a kidolgozásában?

A publikációk vonatkozásában kérdezném, hogy olyan információk jutottak el hozzám, hogy csak a pedagógiai tartalmú publikációkat fogják figyelembe venni, és a szakmai tartalmúakat nem. Ezt tudja-e cáfolni vagy megerősíteni ezzel kapcsolatban?

Illetve azt kérdezném, hogy az életpályamoddellel kapcsolatban egy kritikánk volt a bevezetésekor is, hogy körülbelül tíz évet tölt el egy pedagógus a pályán, mire nagymértékű béremeléshez hozzájut. Tehát igazából a pedagógus II. fokozat az, amely olyan mértékű béremeléssel jár, amit valóban tetemesnek lehet tekinteni. És említette itt államtitkár asszony a minőségi többletmunka elismerését valamilyen módon, illetve ennek beillesztését az életpályamoddellbe. Kérdezném, hogy esetleg arra vannak-e terveik, hogy kiválthatnák a pályán eltöltött időt valamilyen módon olyan eredményekkel, akár szakmai, tudományos eredményekkel vagy a minőségi többletmunkával, versenyeredményekkel, amivel így közelebb lehetne hozni ennek a nagymértékű béremelésnek az idejét.

Ennyit szerettem volna kérdezni. Van-e más kérdésük? *(Nincs jelzés.)* Nem látok jelzést.

Mendrey László jelzi ismételten, hogy hozzá kíván szólni. Óróla már döntöttünk az előző napirendi pontban. Parancsoljon, elnök úr!

Mendrey László elnök (Pedagógusok Demokratikus Szakszervezete) hozzászólása

MENDREY LÁSZLÓ elnök (Pedagógusok Demokratikus Szakszervezete): Ismételen köszönöm a lehetőséget. Elnök Asszony! Tisztelt Bizottság! Tisztelt Államtitkár Asszony! Sokkal rövidebb leszek és kevésbé indulatos, mint az előbb.

Nem tudom, elnézését kérem, ki kellett mennem, mialatt ön beszélt, hogy tett-e említést a közoktatás átalakításának kapcsán a 9 évfolyamos képzésről. (*Czunjiné dr. Bertalan Judit: Nem.*) Nem tett. Akkor ezzel kapcsolatban szeretnék feltenni önnek néhány kérdést.

Először is szeretném sajnálatomat kifejezni, hogy nem volt ott a múlt pénteki fórumunkon, ahová hívtuk. Nagyon hasznos volt, az ott jelen lévők és a szakértők is, akik ott voltak velünk, mind-mind jónak és hasznosnak tartották, már csak azért is, mert két dologban egyetértettek az ott jelen lévők: abban, hogy a magyar közoktatás, köznevelés rendszerén változtatni kell. Ez az egyik dolog.

A másik pedig az egy „ceterum censeo”-ként hangzott ott el, hogy a 9 évfolyamos képzésnek nincs alternatívája. Mindössze az a kérdés, hogy mikor kerül ennek a bevezetésére sor. Megmondom őszintén, mint gyakorló pedagógus, ezt én nem tudom megítélni. Aki érdeklődik ezek iránt és utána érdeklődik, azt látom, hogy azokban az országokban, ahol bevezették, majdnem mindenütt van jelentős, mérhető eredménye, még egyszer mondom: majdnem mindenütt.

Két kérdésem van. Az első, hogy foglalkozik-e az államtitkárság, a tárca ezzel a kérdéssel, illetve ha igen - én azt sejtem, hogy igen -, akkor a létező alternatívák közül melyik az, amelyiket támogatásra érdemes gondolja? Illetve még egy kérdésem van, hogy az ezzel kapcsolatos szakmai egyeztetéseket mikor kívánják elkezdni? Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Horváth István úr jelezte még hozzászólási szándékát. Erről is döntenie kell a bizottságnak. Ki az, aki támogatja, hogy Horváth István elnök úr hozzászólhasson? (*Szavazás.*) Volt-e nem szavazat? (*Nincs jelzés.*) Tartózkodás? (*Nincs jelzés.*)

A bizottság egyhangúlag támogatta.

Parancsoljon, kérem, fáradjon az asztalhoz és tegye fel kérdéseit államtitkár asszonymnak.

Horváth István elnök (Kollégiumi Szövetség) hozzászólása

HORVÁTH ISTVÁN elnök (Kollégiumi Szövetség): Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Bizottság! Köszönöm szépen a szót. Egy kicsit csalódottan hallottam államtitkár asszonytól azt, hogy lényeges átalakítást a közoktatási rendszerben, illetve a köznevelési törvényben belátható időn belül nem terveznek. Én mégis szeretném felvetni azt a kérdést - a Kollégiumi Szövetség elnöke vagyok - a kollégiumokkal kapcsolatban, amelyben mind a parlamenti szakbizottság, mind a tárca, mind az Intézményfenntartó Központ egyetértett, de sajnos, költségvetési okokból annak idején nem valósult meg, hogy a kollégiumok működtetése alapvetően rossz helyen van.

Tehát azok a tulajdonos helyi önkormányzatok, amelyek felvállalták az épület tulajdonosaként a működtetést, nem a saját gyerekeikről gondoskodnak, ott a szülők nem választók. Igaz az, amit a KLIK vezetője mondott, hogy egy polgármester nyilván nem hanyagolhatja el az általános iskolát, hiszen akkor a szülők legközelebb nem választják meg, ugyanezek az érvek vagy ugyanez az érdekeltség a kollégiumok esetében nincs meg.

Kérdésem az, hogy van-e arra belátható időn belül lehetőség, hogy ezt az áldatlan állapotot megszüntessék, mert ha valaminek, akkor a kollégiumi intézményrendszernek az állami működtetése, az állami finanszírozása abszolút indokolt, tehát ebben lesz-e változás?

A másik kérdésem pedig az, hogy most a szakképzési átalakítással kapcsolatban felvetődött, itt valamelyik képviselő úr említette a többcélú intézmények kérdését. Ezek többsége olyan, hogy kollégium is tartozik a többcélú intézményhez. Elengedik-e a kifejezetten köznevelési, közoktatási feladatot ellátó kollégiumokat a Nemzetgazdasági Minisztériumhoz, illetve hogyan oldják meg azt, hogy véleményünk szerint alapvetően ehhez a tárcához kell hogy tartozzon, hiszen kifejezetten olyan feladatot lát el, és gyakorlatilag olyan típusú szétválasztás - néhány nagyvárost kivéve -, hogy szakközépiskolások és gimnazisták külön kollégiumban legyenek, ez gyakorlatilag megoldhatatlan. Tehát mindenképpen az lenne célszerű, hogyha a köznevelési területhez tartozna a szakmai irányítása.

Még csak egy, igazából nem ehhez a napirendhez tartozó megjegyzés, de Hanesz elnök úrhoz nem tudtam feltenni ezt a kérdést, hogy nagyon reméljük, hogy lesz-e a KLIK-ben kollégiumi referens, ahogy ezt annak idején az elődje is már megígérte, és reméljük, hogy vele hasznos kapcsolatot tudunk kialakítani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Van-e más hozzászólási szándék? *(Nincs jelzés.)*
Ha nincsen, akkor államtitkár asszonynak adunk lehetőséget a válaszok elmondására. Parancsoljon!

Czunyiné dr. Bertalan Judit köznevelésért felelős államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma) válaszai

CZUNYINÉ DR. BERTALAN JUDIT köznevelésért felelős államtitkár (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Köszönöm szépen a valóban konstruktív hozzászólásokat. Igyekszem tömören és röviden válaszolni, és most rendhagyó módon az utolsó hozzászólások egyikénél, ha szabad, egy picit elidőznék.

Hiller képviselő úrnak a kérdése, illetve állítása a pedagógus-életpályamodell kritikája, illetve az azt megalapozó minimálbérhez kötés tekintetében: azt gondolom, ha megenged talán nekem egy olyan megjegyzést, hogy furcsa ezt a 2002-es bérígéret utáni, mondjuk úgy, hogy oktatásirányítói székekben ülők valamelyikétől hallani, ahol abszolút elinflálódott a pedagógusbér néhány esztendő alatt.

Nyilván Szabó képviselő úrral értek egyet a tekintetben, hogy az úgynevezett inflálódását kell a pedagógus-életpályamodellben garantált minőségi bérnövekménynek megtartani. Pillanatnyilag az a válasz, amelyet a költségvetési törvény tárgyalásakor is, és az akkor érkező észrevételek során mondtunk, hogy a kormány szándéka több közszolgálati ágazat tekintetében is az életpályamodell kialakítása. Több olyan pontja van a közszolgálati életpályáknak, amelyek metszhetik egymást, és nyilván az, hogy a közszolgálati életpályáknál mi a vetítési alap, itt a minimálbér volt, e tekintetben kell egy olyan, az összes közszolgálati életpályát összefogó koncepciójavaslat, ahol egy egységes vetítési alappal tudunk számolni.

Egyébként az infláció tekintetében, hogyha megnézzük az infláció adatait is, akkor elinflálódásról jelen pillanatban nem feltétlenül tudunk olyan mértékben számot adni, amely aggodalomra ad okot. De azt gondolom, hogy e tekintetben ez egy fontos körülmény, hogy több közszolgálati életpályamodell kidolgozása van, mint ahogy ezt nyilván több ágazat esetében is hallották, ahol azért komoly gondolkodás van egy, a pedagógus-életpályamodellhez hasonló közszolgálati életpálya kialakítására. Viszont az joggal elvárható, úgy gondolom, állampolgári oldalról, hogy

egy olyan egynemű és egy olyan homogén rendszer legyen, ahol nem ágaznak el ezek a mondjuk úgy, hogy vetítési alapok.

Izgalmas kérdés a nyelvvizsga, azt gondolom, Ikotity képviselő úrnak a kérdésére. Az egyik probléma, amit szerintem pontosan mondjuk a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ létrehozatalával és az állami fenntartói és szakmai irányítói rendszer létrehozatalával sikerült megoldani, hogy egy olyan képet kapjunk egyébként az eltérő fenntartói struktúrából átvett köznevelési intézményrendszerben, ahol jól látjuk azt, hogy a köznevelési rendszerben a NAT szerint beépített idegen nyelvi oktatás megkezdése és a kimeneti pontok között az idegennyelv-oktatás hatékonysága nem feltétlenül halad egymás mellett.

Éppen ezért jól látjuk már azokat a nyelvtanári, mondjuk úgy, hogy helyeket, ahol szükséges beavatkozni, és láthatóak azok a pontok, amelyeket egyébként a nyelvoktatási stratégia megfogalmazott, és nyilván nem egy meggondolatlan előrelépés volt egy, a felvételihez szükséges nyelvvizsga előírása, hanem egy, a felsőoktatással egyeztetett, és egyébként pedig a felsőoktatás tartalmát is segítő köznevelési intézkedés.

Azt gondolom, hogy azon rendszerszinten és az iskolarendszerben kell gondolkodni és megteremteni annak a lehetőségét, és elsősorban hadd közelítsem meg a szülők és a családok oldaláról, és ez nem ma van csak így, hangsúlyoznám, hanem 5, 8 és 12 évvel és 15 évvel ezelőtt is így volt. Ahhoz, hogy egy gyermek az érettségi idejére nyelvvizsgát szerezzen, és akár az érettségi számításához, a felvételihez többletpontot kapjon, ahhoz bizony, a szülőknek mélyen a zsebükbe kell nyúlni a külön nyelvórákra, mert az iskolarendszeren belüli nyelvtanítás és nyelvoktatás nem teremti meg egy olyan szintű nyelvismeretnek a lehetőségét. Ez egyébként az európai mondjuk úgy, hogy szintek szerinti, mondjuk úgy, hogy olyan használható nyelvismeret, mert nem szeretnék itt most szofisztikáltan elmenni addig, hogy az idegennyelv-tanításnak nyelvtani, módszertani, elméleti stb. megközelítései vannak, ez megérne egyébként egy hosszabb diskurzust. Mindazonáltal azt gondolom, hogy a használható nyelvtudás elérése az iskolarendszerben a cél, és az e szerinti differenciálásra azt gondolom, hogy szükséges javaslatot tenni, hogy egy középfokú kimenetnél, ahol szakképzettsége van vagy lesz a gyermeknek, és ahhoz kell egy olyan nyelvismeret, ami egy kommunikációs helyzetet teremt és tudja használni a munkája vagy az élete során, és más és különböző az a nyelvismeret, amit mondjuk egy diploma megszerzéséhez feltételül lehet szabni, hiszen ott már a nyelvismeret alapja kell hogy legyen akár tudományos publikációk elsajátításának, akár megírásának.

Tehát itt szerintem egy differenciált javaslatot kell tenni. Egyébként igen, vannak már rá olyan módszerek és projektek, amelyek keretében elindítottunk néhány ilyen kísérleti programot, pontosan figyelembe véve a KLIK intézményrendszerén belül összegyűjtött tapasztalatokat. Tehát azt köszönöm szépen, hogy ez a probléma, mint jelenség feljött, mert ez valóban egy olyan kérdés, amelynek tekintetében az elmúlt 25 esztendő nem tudott valós és adekvát választ adni arra, hogy az iskolarendszerben nyelvet tanuló gyermekeink egy nyelv vagy egy második nyelv ismeretével eljussanak arra a szintre, hogy akár az európai térben gondolkodva, használható nyelvtudásuk legyen, akár pedig egy felsőfokú végzettséghez vagy egy magasabb szintű PhD megszerzéséhez szükséges szakmai nyelvismeret birtokában tudjanak az iskolarendszerben biztonságos nyelvtudást szerezni.

Tehát e tekintetben van előrelátó munka. Nyilván azért ez egy többszintű felmérés, nem elsősorban szakmapolitikai, sokkal inkább szakmai kérdés az, hogy a nyelvismereti szinteket egy általános iskola végéhez, egy szakma végéhez vagy egy egyetemi belépőhöz, illetve egy PhD-hez előírjuk. Nem szeretném az ehhez hozzáértőktől vindikálni annak a jogát, hogy ebben politikai kinyilatkoztatást tegyek.

Az ténykérdés, hogy ahhoz, hogy az európai térben használható szakmai végzettséget és használható diplomát tudjanak a magyar fiatalok szerezni, ahhoz ezt a fajta utat és lehetőséget meg kell teremteni az iskolarendszeren belül.

Az 9 évfolyamos iskolára Ikotity képviselő úrnak a végén, Mendrey elnök úr kérdésére reagálva együttesen adnék választ, hogyha szabad integrálnom és gazdálkodnom az idővel e tekintetben.

Szabó Szabolcs képviselő úr egyik felvetésére részint a Hiller képviselő úrnak adott válaszban utaltam, tehát valóban a kérdés az, hogy a pedagógus-életpályamoddal a minőségi teljesítményt mondjuk úgy, hogy jutalmazó és elismerő rendszerben ne tudjon inflálódni a pedagógusok bére, azt gondolom, hogy ez a fontos. Az ott elmondottak a vetítési alap tekintetében itt is azt gondolom, hogy érvényesek.

Az alapítványi iskolák és finanszírozásuk tekintetében nem szeretnék ennél a kérdésnél hosszan időzni. Egyvalamit tisztán látunk: azt látjuk, hogy eltérő a magán-, a civil vagy nem állami és nem egyházi intézményi kör fenntartói szervezete, a céges formától egészen az egyesületi, alapítványi formáig többféle pénzügyi elszámolási rendszerben használják fel azt az állami feladat ellátására kapott pénzt, amellyel így egyébként a köznevelés részeként működnek.

Azt gondolom, hogy itt fontos különbséget tenni a tekintetben az iskolák, magániskolák vagy alapítványi, civil fenntartású iskolák között, hogy olyan oktatási tevékenységet végeznek, amelyre a köznevelési szerződéssel és egyéb mellett az ennek következtében más feltételrendszerrel végzett oktatói és tanítási munka az, ami itt megvalósul. Itt egyértelműen elvi szinten meg tudom azt erősíteni, hogy minden olyan alapítványi és civil iskola, amely a magyar köznevelés rendszerét akként kiegészíti, hogy olyan speciális nevelési feladatot lát el, amelyet akár a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ rendszere, akár pedig a korábbi önkormányzati rendszerből megörökölt struktúrában nem látott el eddig sem az állam, és ezt valamely civil fenntartó látta el, akkor azt gondolom, hogy az ő biztonságos működésük közös célunk.

Tehát e tekintetben őket én az ő munkájuk tisztelettel való elismeréseként leválasztanám. Viszont az jól látható, hogy a közbeszédet időnként tematizálja olyan, elsősorban piaci és egyébként tandíjat vagy térítési díjat szedő magániskoláknak a működése körül kialakuló probléma, ahol egyébként nem szeretnék teátrális számokat mondani, de viszonylag gyakran találkozunk másodfokon olyan esetekkel, ahol az Államkincstár szabálytalan normatíva-felhasználás miatt függesztette fel akár a normatíva utalását, akár pedig a működési engedélyezést végző Kormányhivatal oktatási főosztálya talált olyan törvényes működésben rejlő problémát, amely okot ad arra, hogy e tekintetben azoknak az iskoláknak a működési biztonsága érdekében és a közpénzfelhasználás mondjuk úgy, hogy legbiztonságosabb útja érdekében ezt azért át kell tekinteni.

Az nem jó, hogy szülőket, családokat csapnak be intézmények, és kerülnek egyik napról a másikra olyan helyzetbe, hogy a Klebelsberg Intézményfenntartó Központnak, mint egyébként a köznevelési feladatban mögöttes felelősnek be kell venni és el kell látni az ő tanításukat, oktatásukat.

Jól láthatóak ezek a különbözőségek. Azt gondolom, hogy itt a célt kell tisztázni. A cél az, hogy aki a köznevelés rendszerében állami pénzből köznevelési feladatot lát el, az átláthatóan, szabályosan és egyébként pedig a köznevelési rendszerhez illeszkedően végezze a feladatát. Minden más tekintetében én a rend pártján állok, tehát a törvénytelen, illetve a nem megfelelő működés nemcsak a közpénz felhasználásának árt, hanem azt gondolom, hogy azoknak a gyerekeknek és azoknak a családoknak is, akiket olyan helyzetbe hoztak, hogy a beiratkozásukkor mást

tettek kilátásba, akár a szakma megszerzésével, akár pedig az iskola elvégzésével kapcsolatban.

Nem szeretnék itt történeteket mondani, nem mai a történet, de korábbi mondjuk úgy, hogy oktatásfelügyeleti munkaköreimben igazán horrorisztikus történeteket tudnék felhozni, e tekintetben ideje van annak, hogy egyébként a kormány egy átlátható és a köznevelési rendszerbe befogadott és feladatot ellátó, nem állami köznevelési intézményekkel egy korrekt, rendezett viszonyban tudja ezt végezni. Tehát itt felül kell vizsgálni jó néhány kapcsolódási pontot, mind a törvényben, mind pedig egyébként az elszámolási rendszerben. Az, hogy egyértelműen olcsóbbak, a több típusú fenntartó miatt nem mernék generálisan egy ilyen állítást mondani, vannak olyan típusok, ahol az adott feladatot valóban más finanszírozási környezetben látják el, mint azt tenné mondjuk a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ.

A szakmaszerkezeti döntés a szakképzésről szóló törvény szerint az NGM miniszterének illetékessége és hatásköre. Amit mi tudtunk e tekintetben tenni, az az Oktatási Hivatal feladat-végrehajtásával összefüggő segítség és mondjuk úgy, hogy a belső határidők mozgatása a tekintetben, hogy módosítani tudják a szakmára való jelentkezést, és kellő tájékozódást tudjanak tenni a megjelent szakmaszerkezeti döntés és a tényleges jelentkezés között. Az Oktatási Hivatal munkatársai, és azt gondolom, hogy a szakmai irányító is e tekintetben kellő rugalmassággal jár el annak érdekében, hogy ez a későn meghozott döntés ne okozzon nagyobb problémát.

Pósán László képviselőtársam kérdésére, inkább felvetésére azt mondanám, hogy én mérési és értékelési rendszer párti vagyok, nyilván a vizsgának és az adott kimeneti értékeléseknek van egy oktatási folyamatban, egy tanítási és tanulási folyamatban szerepe, feladata. Hogy ez felvételi, érettségi vagy minek nevezzük, sokkal fontosabb, hogy a mérési, értékelési rendszerek olyan folyamatos képet tudjanak adni a tanulói teljesítményről, amely mind a tanuló, mind a család, mind pedig az iskola számára egy kiszámítható jelzést ad arra vonatkozóan, hogy a gyermek jelentkezése, továbbtanulási szándéka milyen további fejlesztést, milyen további pedagógiai és oktatói munkát igényel.

Itt kifejezetten jó mérési protokollok és gyakorlatok vannak, és e tekintetben azt gondolom, hogy mindenféleképpen van a terveink között olyan differenciált és egyébként a folyamatba épített és diagnosztikus mérési rendszer, amelyeket még köznevelési törvényjavaslat formájában korai volna törvényjavaslat tételes, kodifikált szövegeként idehoznom. De van olyan szakmai javaslat, amely megalapozza azt, hogy egy folyamatos diagnosztikai és mérésértékelési rendszernek a köznevelést kísérnie kell ahhoz, hogy egy szakmaválasztás megalapozott legyen, egy felvételi, és egyébként mindezek a folyamatok a pedagógust segítő, a pályaválasztást segítő, a pályaválasztó gyermeket segítő és a pályaválasztó gyermekkel bíró családot segítő, támogató rendszerként tudjanak jelen lenni a köznevelés rendszerében. Mind az Oktatási Hivatal, mind pedig az Oktatáskutató és Fejlesztő Intézet ilyen együttműködésekben és ilyen programokon dolgozik.

Talán elégséges a válasz. A finn modell tekintetében, különösen a tegnap megjelent mondjuk úgy, hogy hírt én jómagam - hogyha ez jelent valamit - némi kétkedéssel, és majd a szakmai megalapozottság megismerése után kommentálnám, azt gondolom, hogy mindaddig, amíg ez nem döntés és nem egy komplett szerkezet, addig nem. Egyébként nem vagyok híve az uniformizált és mindenféle sablonszerű átvételeknek, hiszen a magyar társadalom befogadóképessége, a magyar társadalom sajátosságai nemcsak hogy kritikával, hanem eltérésekkel kell hogy tudjanak adaptálni akár egy német, akár egy finn, akár egy svájci - most mondok több jó európai oktatási példát -, vagy a lengyel modellt, ami talán, hogyha

társadalomtörténeti vetületeket is nézünk, talán a közös történelmi sors okán még inkább közelíthetőek néhány ponton. De nem mennék el eddig e tekintetben.

Azt gondolom, hogy a magyar rendszer sajátosságait figyelembe vevő, minden olyan javaslatot és kérdést érdemes megvizsgálni, ami a cél tekintetében, azaz a köznevelési intézményrendszer tanulók teljesítményét mérő hatékonyságát javítani tudja a jövőben. De ezek természetesen nem egy vagy két esztendő alatt termőre forduló intézkedések, hiszen maga a tanítási, oktatási, nevelési folyamat sem. De képviselőtársam, jól tudod, hiszen jómagad is érintett vagy valamelyest a tanári szakmában, ezeknek a gyümölcse később érik be, ezért azt gondolom, hogy egy alapos átgondolás és vizsgálat szükséges ahhoz, hogy ezeket összehasonlítva, elemezve megnézzük, hogy mi az, ami valóban a mi gyermekeink javára fordítható mindezekből.

Az önmagában, hogy jól teljesít a finn rendszer, vagy hogy önmagában a lengyel rendszer jól teljesít, nem feltétlenül jó válasz a magyar köznevelés problémáira vagy kérdéseire. Tehát ilyen metodikával és módszertannal kértem a szakmai anyagok összeállítóit, hogy vizsgálják meg a jelenlegi rendszereket.

Valóban a tavaszi jogalkotási programban szerepel, hiszen az EMMI miniszterének a feladata és az ő felelősségi köre a köznevelési törvény módosítása. Ott a szerkezeti változások tekintetében a tavalyi kormánydöntésen alapuló, szakképzéssel összefüggő szerkezeti változások okán került a jogalkotási programba. E tekintetben az NGM-mel, mint a szakképzésért felelős tárcával szakmai egyeztetések folynak. Tehát ezért került a jogalkotási programba, de egyébként elnök asszonynak mondom, hogy a jó együttműködés és a közös cél, mármint hogy a jó iskola, az megér annyit, hogy szívesen jövök bármikor, amikor ok, mód és lehetőség van arra, hogy a jó iskola ügyéről szakmai és konszenzus talajon tudjunk beszélgetni.

Ezért szerepelhetett ilyen módon a parlament jogalkotási tervében.

A kutatótanár és mestertanár relációja vagy viszonya tekintetében korai lenne tőlem erre most választ kapnia, hiszen az Oktatási Hivatal egy projekt keretében pontosan ezeket a kapcsolódási pontokat és relációkat vizsgálja. Ha jól emlékszem, egy TÁMOP-os projektbe került ezer pedagógus bevonásra. Ennek a projektnek a tapasztalatait még nem ismerjük, hiszen most érkeznek a javaslatok, most összesítik, hogy hol lehet azokat a differenciálási pontokat megtalálni kutatótanár, mestertanár között, ami egy olyan belső, mondjuk úgy, hogy egyetértés mellett jelenik meg, ami nem okoz magán a pedagógus-életpályán belül egy-egy ilyen pedagógusi munka vagy tevékenység miatt aránytalanságot. Tehát azt gondolom, hogy erre korai válaszolnom.

A projekt összesítő vagy összegző tanulmánya után tudjuk azt, hogy az Oktatási Hivatal e projekt keretében milyen javaslatokat fog tenni az életpályamodell egyes részeit érintően ezeknek a pontoknak a mondjuk úgy, hogy meghatározására.

Úgyhogy ilyen szempontból ugyanez a kérdés vonatkozik a tíz év utáni pedagógus II-es minősítésbe kerülő oktatók munkájára vonatkozóan is, hiszen több életpályát ismerünk, szerintem nem kell lemenni a részletességig, van, aki kevesebb tanulót készít fel versenyre, de 15-20 éve vagy akár 5 éve egyetemi vagy főiskolai párhuzamos oktatás mellett tanulókat készít fel tanítási gyakorlatra. Ezeknek a feladatoknak az arányát és a helyzetét jól definiálni kell. Ha jól emlékszem, akkor ez a felsőoktatási törvényben egy jól kialakult rendben van, szerintem illeszkedő rendszereket kell hogy kialakítsunk az iskolarendszer egysége és a folyamat szabályozása miatt. Eddig voltak a képviselők és bizottsági tagok kérdései.

Horváth István elnök úrnak a hozzászólása, kérdése tekintetében hadd mondjam azt, hogy sok tekintetben egyetértünk, éppen ezért meg tudom erősíteni abban, hogy azon kollégiumok esetében, amelyek tisztán köznevelési feladatot látnak el, az eddigi NGM-mel folytatott szakmai egyeztetéseknek megfelelően ezek az

intézmények köznevelési intézmények maradnak. Itt önnek nem kell precizíroznom, hogy melyik kollégium milyen, hiszen többcélú is van közöttük. Nekünk fontos az, és a minisztérium, a tárca álláspontja az, hogy a kollégium egy olyan köznevelési intézmény, ahol sok olyan társadalmi, családi, szociális, de nemcsak szociális, hanem sokféle hátrány leküzdése és olyan nevelési munka folyik, amely valóban még ebben a korban képes hozzáadni az iskolai oktatási munkához és tanítási munkához. Én azt gondolom, hogy abban pedig a garanciákat meg szeretnénk tartani, hogy mindazok a kollégiumok, amelyek szakképzési intézményekkel egy intézményként vannak most jogi személyként, az ő esetükben szakmai garanciákat a kollégiumi nevelés feladatellátása tekintetében a köznevelési törvény biztosítani tudjon.

Tehát itt egy egyeztetési folyamatban vagyunk az NGM-mel, de azt gondolom, hogy itt ugyanaz az álláspontunk, és a tekintetben pedig az én személyes álláspontom az, hogy azon valóban érdemes elgondolkodni, hogy a kollégiumi feladatellátás helyét az eddigiektől eltérő helyen és módon határozzuk meg, hiszen amit ön mond, egy kollégiumi hálózatnak vagy egy kollégiumi rendszernek a kialakításában van szakmai fantázia és van megnyugtató a kollégiumban végzett feladatellátás minőségét tekintve. Úgyhogy e tekintetben nyitottak vagyunk, azt tudom mondani, nincs még olyan szakmai javaslat, talán éppen a középfokú intézmények profiltisztítása okán, amelyről önt tájékoztatni tudnám, ezért nincsen törvénymódosítási kezdeményezés jelenleg a Ház előtt.

Mendrey úr felvetésére, amely részint vagy leginkább a 9 évfolyamos iskola ügyét és kérdését érintette, e tekintetben az államtitkárságon a munka ott tart, hogy az eddig rendelkezésre álló, hiszen ez nem mai közbeszéd tárgya, ha jól emlékszem, nemcsak 3, 5 vagy 8, 10 évvel ezelőtti szakmai kérdés volt az, hogy ezzel egyáltalán, mint a magyar iskolarendszert érintő javaslattal bárki foglalkozzon. Fel kell mérni és meg kell nézni mindazokat a rendelkezésre álló, magyar iskolarendszert elemző és feltáró tudományos, tehát nem feltétlenül a szakmapolitika vagy a politika számára rendelkezésre álló anyagokat, amelyek utat mutathatnak a tekintetben, hogyha a 9 évfolyamról beszélünk, akkor ennek a tartalmi bontását, az évfolyamok bontását, a plusz évfolyam beépítését az elején, a végén, tehát vannak különböző szakmai megoldások. Ha az a kérdés, hogy a 9 évfolyamos modellnél a nemzetközi összehasonlítást el kell végezni, hiszen erről inkább csak benyomásaink és az OECD meg-megjelenő, illetve rendszeresen megjelenő összehasonlító táblái állnak rendelkezésre, azt gondolom, hogy ezt szisztematikusan a magyar oktatási struktúrához igazítottan elemezni kell, hogy a magyar társadalmi modellre ennek mik a várható hatásai.

Ez a munka megkezdődött, részint az Oktatáskutató és Fejlesztő Intézet, mint háttérintézmény végzi, én pedig azt tudom ehhez még hozzátenni, hogy én a Magyar Tudományos Akadémiát egy háttér- és ezt megalapozó módszertani munkára kértem fel annak érdekében, hogy ennek ne csupán a számszerűségi vetületét lássuk. Nyilván ennek van infrastruktúra-szükséglete, nyilván ennek meg kell becsülni a pedagógus-álláshelyek jövőbeni alakulását, egy esetleges bevezetésnek a hatásait, akár a középfokú intézmények létszámát, akár pedig az egyetemi felvételt, tehát ez az előkészítő munka - ha úgy tetszik - megindult.

Én jómagam egyébként erről nyíltan beszélek, a múlt heti rendezvényre betegség okán nem tudtam elmenni, ezért elnézést kérek. De minden olyan javaslatot nyitottan fogadunk, amely a cél tekintetében azonos, mégpedig az államtitkárságéval, illetve a kormányéval. Ez pedig azt jelenti, hogy azokra a hosszú idő óta húzódozó problémákra, amelyekre az iskolarendszer 25 év alatt nem tudott választ adni, beszélhetünk itt a beszédértés, szövegértés, matematikai gondolkodás PISA-eredményeinek vagy stagnálásáról vagy rohamos csökkenéséről, az előbb már

hivatkozott és említett szükséges mérési, értékelési rendszereknek, diagnosztikai méréseknek az előzetes eredményei azt mutatják, hogy szükséges átgondolni azt, hogy a lemorzsolódásra, a korai végzettség nélküli iskolaelhagyásra, az egyéb pszichoszociális nevelési tartalmakra hol és mikor kell időt fordítani, milyen válaszokat tudunk adni, mert a cél az, hogy jó válaszokat adjunk nyilván. A probléma látható, hogy 10-12 esztendeje nem jól teljesít ilyen szempontból az oktatási rendszer, hiszen sem a PISA, sem pedig a kompetenciamérések nem biztatóak. Ez probléma.

A szakmapolitikának, a szakmának és egyébként az őt támogató vagy az ő döntését megalapozó és segítő tudománynak erre meg kell keresnie és meg kell találnia a választ. A tekintetben sürgető, hogy nyilván mindenki mihamarabb szeretne eredményeket elérni, de ez egy olyan szerkezeti váltás és változtatás lenne, amely nyilván ellenérzéseket is kivált. Első olvasatban nyilván szülőként mindenki azt gondolja, hogy na, ha 8 év alatt nem, akkor 9 év alatt miért tanulná meg? Itt kell a szakmát segítségül hívni, hiszen ha azt hangsúlyozzuk, hogy mást, más tartalmat, máshogyan, tehát egy módszertani megújulást is bele tudunk vinni a rendszerbe, akár élve annak a mellettünk elhaladó világnak az eszköztárával, amit mondjuk az IT vagy digitális módszertan jelent - egyébként e tekintetben nagyon le van maradva a magyar iskolarendszer -, hozzá tudjuk adni ehhez pluszként, és így megtámogatni azt a plusz egy esztendő, akkor azt gondolom, hogy az eredményesség és a hatékonyság szakmai oldalról és szülői oldalról is sokkal inkább elfogadható.

Tehát nemcsak arról van szó, hogy a jelenlegi NAT szerinti tartalmakat 9 év alatt taníthatjuk meg, hanem meg kell vizsgálni azt, hogy melyek azok a kulcskompetenciák, alapkompentenciák, amelyeknek az elsajátítását megalapozni úgy kell, hogy a diszciplináris tudáshoz való jutás során ez már kellő biztonságot adjon. Úgy kínálkozik a szakmai válasz, itt most elsősorban a pedagógus és a szülő beszél belőlem, hogy erre idő, esély és lehetőség az alsó tagozatos időszakban, az óvoda-iskola átlépési időszakában van, de erre is más neveléseméleti szakemberek tudnak más választ adni. Nem tartunk még ott, hogy ezeknek a válaszoknak az összehasonlítását eredményként letegyük.

Éppen ezért azt gondolom, hogy minden útkeresés, ami abban segít, hogy a jó választ megtaláljuk a két és fél évtizedes problémákra, az minket segít abban, hogy egy, a problémákra reagáló adekvát válasszal tudjunk a kormány számára előállni, és ezt olyan javaslatként letenni, ami hosszú távon az iskola működésének hatékonyságát, eredményességét segíteni tudja.

Ha azt is hozzáteszem, hogy mást, máshogyan és több idő alatt, akkor megváltozik a 9 évfolyamról való gondolkodás vetülete. Ha szabad, talán jegyzőkönyvön kívül is, volt olyan reakció, aki azt mondta, hogy de jó, több órára lesz arra, hogy megtanítsam valamelyik tantárgyat. Ha így fogunk hozzá, valóban nem a jó eszköz a 9 évfolyam. De ha úgy nézzük meg, hogy tagoltan, a gyermek fejlődési szakaszait figyelembe véve, mikor, hol, mit érdemes és kell erősebben fejleszteni, a fejlesztésére szánt időt meg kell erősíteni, ez különösen azokban a térségekben fontos, ahol nem társadalmi és szociális hátrányok miatt, a családi háttér miatt nem kapnak meg a gyerekek az óvodába lépésig olyan támogató segítséget a családtól, ami a pszichoszociális és az iskolaérettséghez szükséges, nem feltétlenül intellektuális és tudásbefogadó képességét jelentik, hanem az iskolaérettségnek egy nem elhanyagolható részét.

Tudok mondani olyan számokat, amelyek azt igazolják, hogy a gyermekek jelentős része így is egy esztendővel többet tölt a köznevelési intézményrendszerben, hiszen a szülők jelentős része él azzal a törvény adta lehetőséggel és joggal, hogy az óvodában tartja plusz egy esztendeig a gyermeket. Megdöbbentő lesz a szám, amit mondok: mindazokkal a gyermekekkel együtt, akik a 6 éves populációt jelentik egy

korosztályban, el kell mondanom, hogy az évvesztesnek számító, tehát az év meghatározott szakaszában születő gyermekekkel együtt 73 százalék az, aki visszamarad az óvodában az utolsó esztendőre. Ha itt nem strukturáltan történik a velük való foglalkozás, annak semmi értelme, hogy csak megismételjük és csak egy évet az óvodában legyen a gyerek.

Ez egy kérdés, amire választ kell adni például, hogy hol kell ezt a feladatot akkor jól és helyesen megfogni. De itt már egy korábbi, vagy ezt megelőző kormányzati ciklusban az óvodáztatásnak a kiterjesztése azt a célt szolgálta, hogy ezeket a hátrányokat, fejlesztéseket az óvodai pedagógiai munkával meg tudjuk teremteni háttérként a gyerekeknek az iskolába lépésig.

Tehát nyilván ezek a lépések egymásra épülnek, és ennek az összefüggésrendszerében kell a 9 évfolyamos iskola lehetőségét és válaszadásának az útját megkeresnünk.

És hogy egyébként még egy számot mondjak, akkor is 53 százalék a visszatartott gyerekek száma, ha az évvesztéseket leveszem róla. Ez a mostani beóvodázási és beiskolázási számadatokat tükrözi. Aki a pályán van, az jól tudja, hogy egy óvodás utolsó csoportban a legkisebb alig 5 éves, a legnagyobb pedig már lassan közel 7 éves, ez az óvodai pedagógiai munkát is jelentősen megnehezíti. Nem beszélve arról, hogy ezek a különbségek az iskolába lépéssel és a differenciált mondjuk úgy, hogy ismeret-elsajátítással - ami baj, hogy ott van, ez magán, pedagógusi vélemény inkább - az alsó tagozatos tantárgycsoportoknál csak nőni fog, és ez az olló a gyerekek képességei között a felső tagozatig nő. Ezért lesznek azok a lemaradások, amelyek a felső tagozatos tantárgyi oktatásnál már a gyerekek eredményének a drasztikus romlásában jelennek meg.

Itt szükséges megnézni azt is, ez a kutatásvizsgálat is elindult, hogy a különböző intézménytípusok hogyan teljesítenek, hiszen más egy létszámában kicsi, szakos ellátottságában - bár ezt is el kell mondjam pozitív eredményeként a KLIK létrehozatalának, hogy a szakos ellátottság megszervezése és a kisiskolákhoz történő felső tagozatos szaktanároknak az átterelése jelentős javulást eredményezett a kisiskolák szakos ellátottságának a problematikájában, hiszen egy munkáltatói joggyakorló van. Tehát ezek mind-mind okoznak a mérésekben megjelenő negatív tendenciákat, hiszen az, hogy a PISA melyik iskolát méri, stb., ezek azért olyan nem mindig egynemű és összehasonlítható adatok, amelyek tekintetében kell egy kapaszkodási pontot találnunk. Erre kértem a Tudományos Akadémia Közoktatási Elnöki Tanácsát, hogy segítsen abban, hogy a kapcsolódó tudományos diszciplínáknak megfelelő válaszokat tudjunk keresni, és ez illeszkedjen az iskolarendszer javítására és hatékonyságára leteendő javaslatunkhoz.

Nyilván egyeztetések kezdődtek, én jómagam megkértem a Pedagóguskar területi szerveit, hogy indítsanak helyi, lokális egyeztetéseket. Ebbe mi nem is folyunk bele, tehát nyilván a szakos tanárok, a szakma véleménye fontos. Nagyon eltérő a fogadtatás, összességében az eddigi tapasztalataim alapján gondolkodás indult meg a 9 évfolyamos iskola tartalmáról, ami szerintem a fontos, mert a tartalma a lényeg, nem a száma.

E tekintetben tényleg az államtitkárság nyitott a jó út megtalálására ahhoz, hogy egy jó iskolaszervezeti reformmal valóban jó válaszokat tudjunk adni akár a lemorzsolódásra, akár a végzettség nélküli iskolaelhagyásra, akár az Ikotity képviselő úr által említett nyelvtanítási probléma kérdésére, a nyelvvizsga-megszerzés útjára, akár pedig a szakmaszerzés és az önálló döntésképes tudás kialakulását segítő iskolarendszer megerősítésére.

Elnök asszony, köszönöm szépen a szót és a lehetőséget.

ELNÖK: Köszönjük szépen államtitkár asszonynak, hogy rendelkezésünkre állt. Jó munkát kívánok!

Ezzel a 4. napirendi pontot lezárom.

Egyebek

Az 5. napirendi pontunk az egyebek, ahol Kucsák alelnök úr jelezte hozzászólási szándékát. Parancsoljon!

KUCSÁK LÁSZLÓ (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a lehetőséget. Arról szeretném tájékoztatni a tisztelt bizottsági tagokat, és nyilván a tisztelt jelenlévőket, hogy három bizottsági tag ellenzéki képviselőtársunk, közülük Ikotity István képviselő úr, alelnök úr van jelen most, de rajta kívül Kunhalmi Ágnes és Farkas Gergely bizottsági tagtársunk együttesen hárman kezdeményezték, hogy ők javaslatot tesznek arra, hogy a Kulturális bizottság ellenőrző albizottságát egy megadott határidőig és kötött napirenddel hívjam össze.

Ez egészen pontosan úgy néz ki, hogy legkésőbb március 26-áig ezt tegyem meg az írás szerint, és az időpontot ők meghatározzák, 2015. március 24-ében. És azt indítványozzák, hogy „a közmédiában zajló folyamatok tárgykörében” erre az ellenőrző albizottsági ülésre hívjam meg az MTVA vezetőjét, Szabó László Zsoltot is.

Ezzel összefüggésben úgy gondolom, hogy indokolt tájékoztatnom a tisztelt bizottság jelen lévő tagjait, és nyilván levélben tájékoztatni fogom a kezdeményező képviselőket is a következőkről.

Az albizottság a Kulturális bizottság feladatkörébe tartozó törvények végrehajtását, társadalmi és gazdasági hatását, valamint a deregulációs folyamatokat kíséri figyelemmel. A közmédiában „zajló” folyamatokra leginkább a tavaly év végén elfogadott, a közszolgálati médiaszolgáltatásra és médiapiacra vonatkozó egyes törvények módosításáról szóló törvény bír hatással. Ezen jogszabály rendelkezései főszabályként 2015. január 1-jén léptek hatályba, de számos törvényi rész csupán 2015. július 1-jétől alkalmazható norma.

Érdemes talán megemlítenem röviden tájékoztatásul, hogy nyilván a tisztelt jelenlévők számára is ismert körülmény, hogy az új műsorrend egyébként 2015. március 15-ével indult el a közmédiában. A levél dátuma egyébként 2015. március 16-a, úgyhogy folyamatokra vonatkozóan ilyen szempontból elég nehéz tekinteni. Zárójel bezárva.

Érdemes talán megemlíteni ezekkel összefüggésben, hogy akkor tekintettel a jogszabály hatálybalépése óta eltelt rendkívül rövid időszakra, az albizottság ilyen módon megítélésem szerint e törvény hatásait ellenőrizni még nem tudja.

Érdemes talán arra is felhívni a figyelmet, hogy két grémiumnak egyébként ellenőrzési kompetenciái vannak, amelyekről egyébként az Országgyűlés és az országgyűlési képviselők is rendszeresen értesülhetnek. Egyrészt a Közszolgálati Alapítvány kuratóriumának feladata a közszolgálati médiaszolgáltatás folyamatos ellenőrzése úgy, hogy a kuratórium felét ellenzéki képviselőcsoportok jelölhetik. Másrészt a médiatörvény pontosan meghatározza a Médiatanács beszámolási kötelezettségét, valamint annak tartalmát és időbeli tartását, így az Országgyűlés kellő időben és rálátással tudja gyakorolni ellenőrző és véleményező feladatait.

Végezetül azt szeretném még elmondani, hogy az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II.24.) keltezésű országgyűlési határozat 112. § (1) bekezdése értelmében: „a bizottsági tagok több mint felének írásbeli kérelmére a bizottság ülését össze kell hívni.”

Tekintettel arra, hogy a 7 tagú bizottság csupán 3 tagja javasolja az albizottság összehívását, így a levelemben, amit majd el fogok juttatni, tehát az elmondottakra is

hivatkozva, nem tartom indokoltnak az albizottság korábbi időpontban történő összehívását, és így az MTVA vezérigazgatójának a meghallgatását ezen alkalommal és ezen időpontban.

Annyit fűznék még hozzá, hogy természetesen a későbbiekben erre egyébként magának a Kulturális bizottságnak is lehetősége kínálkozik, akár egyébként a Kulturális bizottság ellenőrző albizottságának is, de úgy gondolom, hogy egy 15-ével belépő új műsorrendről 16-án kezdeményezni folyamatok ellenőrzését és hatásait, úgy, hogy egyébként júliussal lépnek be még bizonyos törvényi passzusok, ez alátámasztja talán az én érvelésemet.

Annyit szeretnék még hozzáfűzni, megköszönve a figyelmet, hogy természetesen az előre elgondolt módon, a Húsvét utáni időszakban az ellenőrző albizottság ülését össze fogom hívni. Erről az albizottság tagjai természetesen meg fogják kapni időben a meghívót, és a meghívóban pedig a napirendi javaslatot is. Köszönöm szépen a tájékoztató meghallgatását.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Kíván-e képviselő úr felvetéseire valaki reagálni? *(Nincs jelzés.)* Nem látok jelzést.

Én szeretnék reagálni tisztelettel. Egyetértve azzal, hogy természetesen házsabályi kötelezettsége nincsen ez alapján a kezdeményezés alapján albizottsági elnök úrnak. Sajnos, ez a március 15-ei adás a közmédiában azért úgy sikerült, hogy már lehetne arról is akár egy ellenőrző albizottsági ülést tartani, de az, ha valamely képviselőtársaink kezdeményezik a közmédiában zajló folyamatokról megnevezéssel az albizottság összehívását, az nem feltétlenül kizárólag egy nap történéseit jelenti, hanem általánosabb, hosszabb időtávra történő áttekintést is, és egyébként a júliusban hatályba lépő törvénymódosításra történő felkészülés állásáról is tájékozódhat a bizottság. Hozzám érkeztek ezzel kapcsolatban kábelszolgáltatóktól jelzések, hogy nem feltétlenül történt meg a kellő egyeztetés, illetve nem kellő felkészültséggel rendelkeznek a háztartások sem ennek a hatálybaléptetésére.

Tehát úgy gondolom én magam is, hogy az albizottság foglalkozhat ezzel a kérdéssel, indokolt. Parancsoljon!

KUCSÁK LÁSZLÓ (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, hogy mindezt elmondta elnök asszony. Röviden annyit fűznék hozzá, hogy nem elzárkózásról van szó, hanem az említettek szerinti mérlegelésről. Ez az egyik.

A másik ezzel összefüggésben, hogy azért akkor azt is elmondom tájékoztatásul, hogy maga a kezdeményezés írásos változatban egyébként hozzám az elmúlt hét csütörtökön jutott el, nem aláírt változatban, tehát a nevek szerepeltetésével, e-mailes változatban. Ha csütörtökön jut el hozzám egy ilyen kezdeményezés, és abban 24-ét szabják nekem időpontul egy vezérigazgató meghívására, megítélésem szerint ez semmiképpen nem túl elegáns, hogy így fogalmazzak. Tehát ez egy apró körülménye az egésznek. A lényegi érvelést továbbra is fenntartom, és természetesen akár albizottsági keretben, akár a nagybizottság keretei között én úgy gondolom, hogy erre sort lehet a későbbiek folyamán keríteni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Dunai Mónika. Szintén ehhez?

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Igen. Egy körülményre azért szeretném felhívni a tisztelt albizottság, illetve a bizottság figyelmét, hogy nagyon sok mindent ellenőrizhet az albizottság, azonban attól óva inteném az albizottságot, hogy konkrét műsorokról

formáljon véleményt, mert azt viszont nem ellenőrizheti, tehát ahhoz nincsen joga. A média függetlensége ezt nem teszi lehetővé.

A törvényt, a törvény érvényesülését és sok mindent lehet ellenőrizni, a műsorok tartalmát nem. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Más hozzászólási szándék ehhez? *(Nincs jelzés.)* Én még azért ebben vitatkoznék képviselő asszonnyal. Persze, jogilag nem szólhat bele egy médiumnak a szerkesztési elveibe sem az Országgyűlés, sem annak bizottsága vagy albizottsága, de a Médiatanács beszámolója kapcsán többen megtettük itt, hogy konkrét műsorok tartalmát minősítettük, azzal kapcsolatban kérdést tettünk fel a Médiatanács elnökének. Emlékezzünk arra, amikor éppen Kucsák képviselő úr volt az, aki a gólyatábori erőszakkal ízléstelenül viccelődő rádióműsor tartalmát minősítette, amikor a Médiatanács beszámolója itt történt. Tehát ugyanezt az albizottságban is meg lehet tenni. *(Kucsák László: Én kérdést tettem fel azzal kapcsolatban.)*

Más hozzászólási szándék ehhez? *(Nincs jelzés.)* Nincs.

Az egyebek napirendi pontban más felvetés? *(Nincs jelzés.)* Kiosztottuk a bizottság tavaszi munkatervét minden képviselőnek. Aáry-Tamás Lajos nem tud jönni április 7-én, tehát ez annyiban módosul, de akkor Balog Zoltán miniszter úr miniszteri meghallgatására sort kerítünk, illetve a Nyelvstratégiai Intézet és a NÖRI is rendelkezésünkre fog állni április 7-én. Tehát addig fix ez a munkaterv. Illetve a sportos bizottsági ülésünk is április 21-én már egyeztetésre kerül. Tehát addig ezek az időpontok fixnek tekinthetők.

Ezzel kapcsolatban van-e kérdésük? Dunai Mónika!

DUNAI MÓNIKA (Fidesz): Azt szeretném kérdezni, hogy mi a terv a május 19-ei kihelyezett ülés helyszínére, mert itt több intézményt érintő felsorolás van mellette: kultúra, levéltárak, szakképzés, oktatás, hogy van-e már erre terv vagy még nincs?

ELNÖK: Van. Győrben fogjuk tartani, ez a Simon Róbert képviselő úr által kezdeményezett kihelyezett ülésünk. A Nemzeti Színházban fogjuk kezdeni Győrben a napot, és ennek a részletes programját el fogjuk küldeni a képviselőknek. *(Takács Gabriella: Az engedélyt megkapta a bizottság.)* Igen, ez egy keddi nap, de B-hét hétfői parlamenti ülés lesz aznap, mert a NATO-közgyűlés eltart 18-áig, de már engedélyt kaptunk Kövér László elnök úrtól, hogy tarthatunk kihelyezett bizottsági ülést Győrben. *(Dunai Mónika: Köszönöm szépen.)*

Más kérdésük van-e ezzel kapcsolatban? *(Nincs jelzés.)* Nincsen. Egyéb felvetés? *(Nincs jelzés.)* Nincsen.

Az ülés berekesztése

Akkor az egyebek napirendi pontot és a bizottsági ülést lezárom. Jó munkát kívánok!

(Az ülés befejezésének időpontja: 14 óra 05 perc)

Dúró Dóra
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Pavlánszky Éva